

دعوت نامه شرکت در مناقصه دومرحله‌ای

شماره ۹۹-۰۰۱

موضوع مناقصه :

تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده بخش تجاری

پروژه مگا پارس

با سلام و احترام؛

شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس در نظر دارد تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده بخش تجاری پروژه مگاپارس خود را از طریق مناقصه دومارحله‌ای و ارزیابی کیفی، به شرکت‌های دارای صلاحیت (حداقل رتبه ۲ ابنیه و ۲ تاسیسات و تجهیزات) و برخوردار از توانمندی فنی و مالی واگذار نماید، لذا در صورت تمایل مقتضی است طبق برنامه زمانبندی مناقصه، نسبت به تکمیل اسناد مناقصه اقدام و به دبیرخانه شرکت تحویل و رسید دریافت نمایند.

۱- **موضوع مناقصه:** تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده ابنیه، تاسیسات برقی و مکانیکی بخش تجاری پروژه مگاپارس

۲- **محل اجرای کار:** تهران، خیابان شریعتی، خیابان معلم، نبش خیابان مرودشت، پلاک ۱ تلفن ۸۶۰۱۰۶۲۰ داخلی ۲۰۷-۲۰۸

۳- **مدت اجرای کار:** ۱۰ ماه (ده ماه شمسی)

۴- **کارفرما (دستگاه مناقصه گزار):** شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس

۵- **تضمین شرکت در مناقصه:**

مناقصه گر می‌بایست همراه با اسناد مناقصه، جهت تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال را به یکی از صورت‌های مشروحه ذیل همراه با اسناد مناقصه در پاکت (الف) به دستگاه مناقصه گزار تسلیم نماید.

۱- ضمانت‌نامه بانکی به نام شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس، این ضمانت‌نامه بانکی باید به مدت سه ماه از تاریخ گشایش پیشنهادها معتبر باشد و در صورت اعلام مناقصه گزار، با هزینه مناقصه گر برای مدت سه ماه دیگر قابل تمدید باشد. (با کد پستی

۱۶۳۹۷۶۷۱۱ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۹۰۷۸۸۰)

۲- چک تضمین شده بانکی به شماره حساب ۴۲۰۲۲۰۲۴۶۱۷۷ نزد بانک مسکن شعبه مستقل مرکزی کد ۱۱۱۱

۳- واریز وجه به حساب شماره ۴۲۰۲۲۰۲۴۶۱۷۷ نزد بانک مسکن شعبه مستقل مرکزی کد ۱۱۱۱ به شماره شبای IR4701004004000420220246177 و ارائه اصل فیش واریزی.

۱-۵- در صورتی که مناقصه گر برنده مناقصه، حاضر به امضاء قرارداد و یا تأدیه ضمانت‌نامه انجام تعهدات نشود، سپرده یا ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه وی، توسط مناقصه گزار ضبط و با نفر دوم مناقصه، قرارداد منعقد خواهد شد.

۲-۵- به پیشنهادات فاقد ضمانت‌نامه و مخدوش ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۳-۵- ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه نفر دوم تا زمان عقد قرارداد با نفر اول مناقصه نزد کارفرما باقیمانده و تضمین سایر پیشنهاددهندگان ظرف مدت ۷ روز پس از بازگشایی پاکت‌ها **با درخواست کتبی** به آن‌ها مسترد خواهد شد.

۶- **زمان بندی مناقصه:**

۶-۱- به منظور شرکت در مناقصه و دریافت اسناد از تاریخ ۹۹/۰۱/۲۴ به واحد پیمان و رسیدگی دستگاه مناقصه گزار به نشانی مندرج در بند ۲ و یا وبسایت شرکت به آدرس <http://www.megapars.co> بخش مناقصات مراجعه نمایند.

۶-۲- آخرین مهلت تسلیم پیشنهادها ساعت ۱۴:۰۰ روز شنبه مورخ ۹۹/۰۲/۰۷ می‌باشد.

۶-۳- چنانچه پس از دریافت اسناد مناقصه، مایل به شرکت در آن نیستید مراتب را تا آخر وقت اداری (ساعت ۱۴:۰۰) مورخ ۹۹/۰۱/۳۱ به دستگاه مناقصه گزار اعلام نمایید.

۷- نحوه گشایش پاکت‌ها به شرح زیر است:

۱-۷) ابتدا پاکت «الف» (حاوی تضمین شرکت در مناقصه) گشوده شده و در صورتی که تضمین شرکت در مناقصه مورد قبول واقع شود، پاکت «ب» گشوده خواهد شد.

۲-۷) در صورت تأیید محتوی پاکت «ب» بر اساس چک لیست کنترل شکلی و سایر موارد مندرج در مناقصه، اسناد و مدارک در اختیار کمیته فنی و بازرگانی قرار گرفته تا ظرف مدت ۱۰ روز نسبت به ارزیابی، امتیازدهی و مشخص نمودن شرکت‌های لیست کوتاه و ارائه گزارش به کمیسیون معاملات (مناقصات) اقدام گردد،

۳-۷) از بین شرکت‌های لیست کوتاه (شرکت‌هایی که حداقل امتیاز ارزیابی را کسب نموده‌اند) پاکت «ج» (پیشنهاد قیمت) گشوده شده و برنده اول و دوم مناقصه بر اساس حداقل قیمت پیشنهادی معقول و ارائه بیشترین درصد تهاوتر، تعیین و ظرف مدت ۳ روز برنده مناقصه به صورت کتبی (از طریق پست یا نمابر) با ارسال نامه پذیرش پیشنهاد مطلع خواهد گردید.

تذکره ۱) چنانچه تضمین شرکت در مناقصه به تشخیص کارفرما طبق شرایط مندرج در این اسناد تهیه نشده باشد پیشنهاد ارائه شده مردود شناخته شده و سایر پاکت‌های شرکت مربوطه گشوده نخواهد شد.

تذکره ۲) چنانچه محتویات پاکت «ب» طبق شرایط مندرج در این اسناد تهیه نشده باشد پیشنهاد ارائه شده مردود شناخته شده و پاکت «ج» شرکت مربوطه گشوده نخواهد شد.

۸- تمام اسناد مناقصه از جمله این دعوت‌نامه باید به مهر و امضای مجاز تعهدآور پیشنهاددهنده برسد و همراه با پیشنهاد قیمت تسلیم شود.

۹- پیشنهاد قیمت باید به‌طور صریح و بدون قید و شرط و ابهام تهیه و تنظیم گردد. به پیشنهادهای مخدوش، مبهم و مشروط ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۱۰ - محل تسلیم پیشنهادها واحد پیمان و رسیدگی به نشانی مندرج در بند ۲.

شرایط مناقصه

۱- موضوع مناقصه: تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده ابنیه، تأسیسات برقی و مکانیکی بخش تجاری پروژه مگاپارس

۲- پیشنهاد قیمت و مبنای پرداخت:

الف) مناقصه گر قیمت پیشنهادی خود را طبق فرم پیشنهاد قیمت شرکت در مناقصه، (پیوست شماره ۱۰) ارائه نماید.

ب) کارکرد صورت وضعیت های پیمانکار بر اساس فهرست بهای ابنیه، تأسیسات الکتریکی و مکانیکال سال ۹۹ محاسبه و به حساب پیمانکار منظور می گردد.

ج) هیچ گونه مبلغی به عنوان تعدیل و یا مابه التفاوت مصالح و غیره تعلق نمی گیرد.

د) هزینه تجهیز کارگاه در برآورد منضم به مناقصه لحاظ گردیده است و پرداخت جداگانه ای از این بابت صورت نخواهد گرفت.

تذکر: کارفرما بنا به مصلحت خود و بجهت کاهش تاثیرات ناشی از هزینه های تامین مصالح، می تواند قرارداد تامین مصالح و اجرا را بصورت تفکیک شده با برنده مناقصه منعقد نماید، تصمیم گیری در این خصوص در ید کارفرما بوده و موجب ایجاد هیچ گونه حقی برای برنده مناقصه نمی گردد.

۳- اسناد و مدارک ضمیمه مناقصه:

۳-۱- نمونه فرم ضمانت نامه (پیوست شماره ۱)

۳-۲- الزامات HSE و آیین نامه حفاظتی کارگاه (پیوست شماره ۲)

۳-۳- برآورد اولیه (پیوست شماره ۳)

۳-۴- مشخصات فنی و نقشه های اجرایی (پیوست شماره ۴)

۳-۵- برنامه زمان بندی کلی (پیوست شماره ۵)

۳-۶- فرم اعلام آمادگی شرکت در مناقصه (پیوست شماره ۶)

۳-۷- دستورالعمل ارزیابی کیفی (پیوست شماره ۷)

۳-۸- وندور لیست مصالح (پیوست شماره ۸)

۳-۹- مشخصات واحدهای تهاتری (پیوست شماره ۹)

۳-۱۰- فرم پیشنهاد قیمت (پیوست شماره ۱۰)

۴- مدت اجرای کار:

مدت اجرای عملیات موضوع قرارداد ۱۰ ماه شمسی می باشد.

۵- ارائه پیشنهادها:

پیشنهاد دهندگان پیشنهاد خود را بر اساس اسناد مناقصه تکمیل نموده و در سه پاکت جداگانه به شرح زیر به صورت سربسته لاک و مهر شده تسلیم مناقصه گزار نمایند.

پاکت الف) حاوی ضمانت نامه شرکت در مناقصه

پاکت ب) اسناد مناقصه، مشخصات فنی (در قطع A4) و نقشه ها (در قطع A3) و دستورالعمل ارزیابی کیفی به همراه سایر مدارک خواسته شده که مهیور و به امضای صاحبان مجاز امضای مناقصه گر رسیده باشد.

پاکت ج) حاوی پیشنهاد قیمت و آنالیزهای مربوطه

تبصره ۱- پیشنهاد دهنده ملزم به ارائه آنالیز قیمت (به تفکیک هر رشته ابنیه، تاسیسات برقی و مکانیکی) و ضریب پیشنهادی خود می باشد در غیر این صورت پیشنهاد قیمت وی مردود خواهد بود.

تبصره ۲- به پیشنهادات مبهم، مخدوش، مشروط و ناقص ترتیب اثر داده نخواهد شد.

تذکر (هر یک از پاکت های الف و ب و ج باید در لفاف جداگانه لاک و مهر شده، قرار گرفته و روی هر سه پاکت نام و نشانی پیمانکار، عنوان و شماره مناقصه درج گردد .

۶- اختیار قبول یا رد پیشنهادات :

کارفرما با بررسی پیشنهادات ارائه شده و بررسی آنالیز قیمت ها، برنده مناقصه را تعیین می نماید. کارفرما در قبول یا رد یک یا کلیه پیشنهادات مختار بوده و شرکت کنندگان حق هیچ گونه اعتراضی ندارند.

۷- برخورد با تبانی کنندگان :

هرگاه اطلاع حاصل شود که پیشنهاد دهندگان باهم تبانی کرده اند طبق ماده ۵۶ آئین نامه تشخیص صلاحیت پیمانکاران ساختمانی و نحوه ارجاع کار به آن ها با آنان رفتار خواهد شد.

۸- مهلت ارائه ضمانت نامه انجام تعهدات :

برنده مناقصه متعهد است حداکثر طی ده روز پس از ابلاغ برندگی توسط مناقصه گزار، به میزان ۵٪ مبلغ ناخالص قرارداد را بابت تضمین انجام تعهدات به مناقصه گزار تحویل نماید. در غیر این صورت تضمین شرکت در مناقصه برنده اول ضبط و نفر دوم به عنوان برنده مناقصه اعلام خواهد شد.

۹- نقشه ها :

کلیه نقشه ها می بایست در قطع A3 چاپ و با مهر و امضاء مناقصه گر ضمیمه اسناد مناقصه گردیده و در پاکت (ب) ارائه گردد.

۱۰- اولویت اسناد و مدارک :

اولویت اسناد و مشخصات فنی عبارت است از :

۱-۱۰- اسناد و شرایط مناقصه

۲-۱۰- شرایط خصوصی پیمان

۳-۱۰- شرایط عمومی پیمان

۴-۱۰- نقشه ها و مشخصات فنی خصوصی

۵-۱۰- مشخصات فنی عمومی ، دستورالعمل ها و استانداردهای فنی

۶-۱۰- برآورد و آنالیز ارائه شده توسط مناقصه گر

۱۱- کسورات قرارداد :

۱-۱۱- طرح غیر عمرانی بوده و پرداخت کلیه کسورات قانونی قرارداد به عهده پیمانکار می باشد.

۲-۱۱- پیمانکار موظف است طبق قوانین سازمان تأمین اجتماعی همراهه لیست و حق بیمه پرسنل خود را به سازمان تأمین اجتماعی ارسال و پرداخت نماید. پس از خاتمه قرارداد ، اخذ مفاصا حساب به عهده پیمانکار بوده و تسویه حساب نهایی و پرداخت صورت وضعیت قطعی پس از اخذ مفاصا حساب بیمه می باشد.

۱۱-۳- مطابق با ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی از هر صورت وضعیت ۵ درصد کسر و به همراه مبلغ آخرین صورت وضعیت پیمانکار به عنوان سپرده نزد کارفرما نگهداری و این مبلغ پس از ارائه مفاصا حساب بیمه از سازمان تأمین اجتماعی به حساب بستانکاری پیمانکار منظور می گردد.

۱۱-۴- از هر کارکرد ۱۰٪ به عنوان حسن انجام کار کسر و در نزد کارفرما نگهداری می شود که نصف آن پس از تنظیم صورت جلسه تحویل موقت و تصویب صورت وضعیت قطعی و نصف دیگر پس از سپری شدن دوره تضمین و تنظیم صورت جلسه تحویل قطعی آزاد و به حساب بستانکاری پیمانکار منظور می گردد.

۱۱-۵- مالیات بر ارزش افزوده بر اساس قوانین فعلی و آتی سازمان امور اقتصاد و دارائی کشور محاسبه و توسط کارفرما به پیمانکار پرداخت می گردد.

۱۱-۶- پیمانکار موظف است نسبت به اخذ بیمه مسئولیت مدنی، بیمه حوادث کارگران و کارکنان خود در کارگاه تا اتمام عملیات موضوع پیمان و همچنین خسارات وارده به اشخاص ثالث در برابر خطر حوادث ناشی از اجرای عملیات موضوع مناقصه اقدام نماید. و اصل بیمه نامه ها را تحویل کارفرما نماید.

۱۲- نحوه پرداخت :

پیمانکار در آخر هر ماه صورت وضعیت کارهای انجام شده از تاریخ شروع کار تا آن را که طبق نقشه های اجرایی، دستور کارها و صورت مجلس ها می باشد، بر اساس برآورد و اسناد منضم به پیمان، محاسبه کرده و در آخر ماه تسلیم کارفرما (دستگاه نظارت) می نماید. پس از رسیدگی و تأیید نهایی صورت وضعیت و همچنین اعمال کسورات قرارداد مطابق ماده ۱۱ باقیمانده مبلغ صورت وضعیت در بخش تهاتر به عنوان علی الحساب پرداخت به عنوان خرید (تهاتر) نزد کارفرما مثبت می گردد و بر اساس آن واحدهای تهاتری موضوع پیمان جهت فروش و یا پیش فروش به پیمانکار تخصیص و آزادسازی می گردد. بخش نقدی نیز به صورت نقد به حساب پیمانکار کارسازی خواهد شد.

۱۳- پیش پرداخت :

تا سقف ده درصد مبلغ قرارداد (با رعایت نسبت نقد و تهاتر) به عنوان پیش پرداخت به شرح ذیل و در قبال ارائه ضمانت نامه بانکی به پیمانکار پرداخت می گردد :

الف) ۳ درصد پس از ابلاغ قرارداد.

ب) ۳ درصد پس از حصول پانزده درصد پیشرفت فیزیکی بر اساس صورت وضعیت تایید شده توسط کارفرما ؛

ج) ۴ درصد پس از حصول چهل درصد پیشرفت فیزیکی بر اساس صورت وضعیت تایید شده توسط کارفرما ؛

۱۴- سایر شرایط :

۱۴-۱- پیمانکار موظف است پس از مبادله قرارداد نماینده رسمی و دارای صلاحیت فنی لازم خود را که مسئولیت اجرای کار در کارگاه را به عهده خواهد داشت کتباً به کارفرما معرفی نماید و این نماینده موظف است در طول مدت اجرای موضوع قرارداد در کارگاه حضور داشته باشد.

۱۴-۲- تأمین کلیه ابزار و تجهیزات موردنیاز جهت انجام عملیات موضوع مناقصه متناسب با برنامه زمان‌بندی به عهده و هزینه پیمانکار می‌باشد

۱۴-۳- تهیه کلیه مصالح و حمل به طبقات به عهده و هزینه پیمانکار بوده و موظف است از مصالح مورد تأیید کارفرما مطابق با وندور لیست (پیوست شماره ۸) استفاده نماید.

۱۴-۴- هزینه تهیه و تأمین آب، برق، گازوئیل و مخابرات موردنیاز عملیات اجرایی و انتقال به طبقات به عهده پیمانکار است.

۱۴-۵- پیمانکار موظف به بررسی و تدبیر راهکارهای لازم جهت جلوگیری از خسارات احتمالی به غیر می‌باشد و در صورت بروز هرگونه خسارت احتمالی پاسخ‌گوئی به دعاوی در مراجع ذیصلاح و پرداخت خسارات احتمالی وارده به عهده پیمانکار بوده و کارفرما تعهدی در قبال آن‌ها ندارد.

۱۴-۶- آخرین مهلت پیمانکار برای ارائه برنامه زمانی تفصیلی اجرایی هفت روز از تاریخ مبادله پیمان است، جزئیات روش تهیه برنامه زمانی تفصیلی و بهنگام کردن آن می‌بایست مورد تأیید کارفرما باشد.

۱۴-۷- پس از اتمام عملیات پیمانکار می‌بایست نقشه‌های ازبیلت کار و شناسنامه تحویل پروژه را در سه نسخه تهیه و همراه با احجام و مقادیر آن به کارفرما ارائه دهد.

۱۴-۸- تجهیز و برچیدن کارگاه و تهیه اتاق‌های کارگری به عهده پیمانکار است. برچیدن کارگاه شامل جمع‌آوری مصالح، تجهیزات، تأسیسات و ساختمان‌های موقت، خارج کردن مواد زائد، مصالح، تجهیزات، ماشین‌آلات و دیگر تدارکات پیمانکار از کارگاه و تسطیح و تمیز کردن محل‌های تحویلی کارفرما می‌باشد.

۱۴-۹- تخلیه، حمل مصالح به طبقات و همچنین بارگیری و باراندازی آن بر عهده پیمانکار بوده و از این بابت هیچ‌گونه پرداختی صورت نمی‌گیرد.

۱۴-۱۰- پیمانکار موظف است مصالح موردنیاز موضوع قرارداد را توسط بالابر خود به طبقات انتقال دهد.

۱۴-۱۱- هزینه بارگیری و تخلیه مصالح و لوازم موردنیاز موضوع قرارداد و انتقال به طبقات به عهده پیمانکار است.

۱۴-۱۲- وظیفه نگهداری و مراقبت از عملیات انجام‌شده در فصل سرما و تهیه وسایل گرمایشی و ... بر عهده پیمانکار می‌باشد.

۱۴-۱۳- پیمانکار موظف به رعایت موارد ایمنی و انجام تمهیدات لازم (از جمله نصب نرده ایمنی، نوار خطر، چراغ هشدار و ...) در محل کارگاه تحت ید خود می‌باشد و به‌منظور اجرای صحیح این امر می‌بایست یک نفر کارشناس HSE در چارت سازمانی خود لحاظ و به‌صورت تمام‌وقت در کارگاه حضور داشته باشد، در صورت عدم رعایت نکات ایمنی توسط پیمانکار، هرگونه مواردی که بر اساس آیین‌نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی، مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان و سایر قوانین و آیین‌نامه‌های مربوطه به‌عنوان عامل حادثه‌ساز تلقی گردد، توسط کارفرما رفع و هزینه‌های مترتب با احتساب ۳۰ درصد بالاسری از هرگونه مطالبات پیمانکار کسر می‌گردد.

تبصره ۱) در صورت عدم توجه پیمانکار به مسائل ایمنی روزانه مبلغ ۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال جریمه به‌حساب بدهکاری وی منظور می‌گردد و پیمانکار هیچ‌گونه ادعایی در این خصوص نخواهد داشت.

تبصره ۲) بدیهی است اخذ جریمه و یا رفع موارد حادثه‌ساز توسط کارفرما بدل از اصل تعهد پیمانکار نبوده و در هر صورت مسئولیت بروز هرگونه خسارت اعم از مالی یا جانی بر عهده شخص پیمانکار بوده و کارفرما هیچ‌گونه مسئولیتی در این خصوص نخواهد داشت. ۱۴-۱۴- پیمانکار ملزم است پنج نفر نیروی خدماتی جهت کار در کارگاه یا ستاد در اختیار کارفرما قرار داده و کلیه حقوق و مزایای آن‌ها را مطابق با قوانین و مقررات جاری، پرداخت نماید، بدیهی است کارفرما هیچ‌گونه مسئولیتی در خصوص پرداخت حقوق و مزایای افراد مذکور ندارد.

۱۴-۱۵- هزینه تهیه و تأمین امکانات مناسب دفتر کارگاهی برای دستگاه نظارت کارفرما با تجهیزات کامل به تعداد کافی از جمله کامپیوتر، پرینتر و فکس با مشخصات مورد تایید کارفرما و یک وعده غذا (ناهار) با کیفیت مطلوب به تعداد روزانه ۱۰ نفر بر عهده پیمانکار می‌باشد؛

۱۴-۱۶- به‌کارگیری افراد زیر سن قانونی کار و فاقد مجوزهای لازم جهت کار در ایران ممنوع می‌باشد و کلیه تبعات قانونی، مالی، جزایی و کیفری عدم رعایت موارد فوق‌الذکر مستقیماً به عهده پیمانکار می‌باشد.

۱۴-۱۷- حفاظت فیزیکی از کارگاه تحت ید پیمانکار تا تحویل موقت عملیات اجرایشده به عهده وی بوده و این امر بنا بر شرایط کارگاه شامل حصار کشی، گماردن نگهبان، دوربین مداربسته و ... خواهد بود و کارفرما هیچ‌گونه مسئولیتی در قبال اموال، اجناس و سایر تجهیزات مربوط به پیمانکار ندارد.

۱۴-۱۸- به ازای هرروز تأخیر غیرمجاز در تکمیل و تحویل پروژه مبلغی برابر ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به‌عنوان وجه التزام عدم ایفای به‌موقع تعهدات به‌حساب هرگونه بدهکاری پیمانکار منظور می‌گردد.

۱۴-۱۹- پیمانکار موظف به ارائه گزارش روزانه مطابق با فرمت ابلاغی کارفرما می‌باشد، در صورت عدم ارائه گزارش روزانه به میزان دو هزار به‌عنوان جریمه از کارکرد دوره متناظر، صورت‌وضعیت پیمانکار کسر می‌گردد.

۱۴-۲۰- در صورت نیاز به اجرای داریست جهت اجرای عملیات موضوع مناقصه هزینه داریست بندی و باز کردن آن به عهده پیمانکار است.

۱۴-۲۱- سوراخ کاری نبشی وال پست‌ها می‌بایست به‌صورت استاندارد و توسط دریل انجام پذیرد و هزینه جداگانه‌ای از این بابت پرداخت نمی‌گردد.

۱۴-۲۲- در صورت وجود برخی مصالح در انبار کارفرما اولویت در استفاده از مصالح کارفرما می‌باشد.

۱۴-۲۳- پیشنهاددهندگان بایستی نسبت به بازدید از سایت پروژه اقدام نموده و کلیه آگاهی‌های لازم را در خصوص کارهای اجرایی موضوع مناقصه را به دست آورند. پیشنهاددهنده پس از تسلیم پیشنهاد، نمی‌تواند استناد به ناآگاهی و یا اشتباه خود نماید و هیچ‌گونه ادعایی از این بابت برای افزایش مدت‌زمان پروژه و یا بروز ایرادات و نواقص پیش‌بینی نشده پذیرفته نخواهد شد.

۱۵- دوره تضمین :

حسن انجام کار عملیات موضوع پیمان، از تاریخ تحویل موقت یا تاریخ دیگری که طبق ماده ۳۹ شرایط عمومی پیمان تعیین می‌شود برای مدت ۱۸ ماه از سوی پیمانکار، تضمین می‌گردد و طی آن به ترتیب ماده ۴۲ شرایط عمومی پیمان عمل می‌شود. استرداد

ضمانت‌نامه انجام تعهدات و سپرده حسن انجام کار پیمانکار، طبق مفاد شرایط عمومی پیمان صورت خواهد گرفت. شایان ذکر است آزادسازی تضامین مذکور از سوی کارفرما به منزله رفع مسئولیت‌های پیمانکار در ارتباط با موضوع قرارداد نمی‌باشد.

مهر و امضاء
مناقضه گر

پیوست شماره ۱

نمونه ضمانت نامه شرکت در مناقصه

*** ضمانت نامه شرکت در مناقصه ***

(نمونه یک)

نظر به اینکه * به نشانی:

مایل است در مناقصه*** شرکت نماید، این**

از* ، در مقابل*** ، برای مبلغ ، ریال تضمین

و تعهد می نماید چنانچه*** به این** اطلاع می دهد که پیشنهاد شرکت کننده

نامبرده مورد قبول واقع و مشارالیه از امضای پیمان مربوط یا تسلیم ضمانت نامه انجام تعهدات پیمان

استنکاف نموده است، تا میزان ریال هر مبلغی را که*** مطالبه نماید،

به محض دریافت اولین تقاضای کتبی واصله از سوی*** بدون اینکه احتیاجی به اثبات

استنکاف یا اقامه دلیل و یا صدور اظهارنامه یا اقدامی از مجاری قانونی یا قضائی داشته باشد، بی درنگ در

وجه یا حواله کرد*** بپردازد.

مدت اعتبار این ضمانت نامه سه ماه است و تا آخر ساعت اداری روز معتبر هست. این مدت بنا به

درخواست کتبی*** برای حداکثر سه ماه دیگر قابل تمدید است و در صورتی که**

نتواند یا نخواهد مدت این ضمانت نامه را تمدید کند و یا* موجب این

تمدید را فراهم نسازد و** را موافق با تمدید ننماید*** متعهد است

بدون اینکه احتیاجی به مطالبه مجدد باشد، مبلغ درج شده در این ضمانت نامه را در وجه یا حواله یا

حواله کرد*** پرداخت کند.

چنانچه مبلغ این ضمانت نامه در مدت مقرر از سوی*** مطالبه نشود، ضمانت نامه در

سررسید، خودبه خود باطل و از درجه ساقط است، اعم از اینکه مسترد گردد یا مسترد نگردد.

*عنوان پیمانکار

**عنوان بانک یا شرکت بیمه

***عنوان دستگاه اجرایی

****موضوع قرارداد مورد نظر

*** ضمانت نامه انجام تعهدات ***

(نمونه دو)

نظر به اینکه *
به این ***
را با *
در مقابل ***
ریال
به منظور انجام تعهداتی که به موجب قرارداد یادشده به عهده می‌گردد تضمین و تعهد می‌نماید
در صورتی که ***
اطلاع دهد که *
است، تا میزان
مطالبه کند، به محض دریافت اولین تقاضای کتبی واصله از سوی ***
بدون آنکه احتیاجی به صدور اظهارنامه یا اقدامی از مجاری قانونی و قضایی داشته باشد، بی‌درنگ در وجه یا
حواله کرد *
مدت اعتبار این ضمانت نامه تا آخر وقت اداری روز
است و با درخواست کتبی ***
واصله تا قبل از پایان وقت اداری روز تعیین شده، برای مدتی که درخواست شود قابل تمدید می‌باشد و
در صورتی که *
موجب این تمدید را فراهم نسازد و نتواند *
متعهد است بدون آنکه احتیاجی به مطالبه مجدد باشد، مبلغ درج شده در بالا را در وجه یا حواله کرد *
پرداخت کند.

*عنوان پیمانکار

*عنوان بانک یا شرکت بیمه

*عنوان دستگاه اجرایی

*موضوع قرارداد مورد نظر

پیوست شماره ۲

الزامات HSE و آیین‌نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی

- ۱- پیمانکار متعهد است علاوه بر رعایت و عمل به مقررات اختصاصی سایت محل احداث موضوع قرارداد، نسبت به رعایت کامل ضوابط و مقررات HSE از جمله عدم به کارگیری افراد فاقد سلامت روحی و جسمانی (از جمله افراد معتاد) یا گواهینامه قانونی یا تخصصی مرتبط به نوع خدمت، عدم استفاده از نیروی انسانی بدون تجهیزات ایمنی انفرادی یا شغلی، عدم استفاده از ابزار و امکانات مستعمل، معیوب و نایمن، عدم به کارگیری ماشین آلات فاقد معاینه فنی و یا فاقد گواهینامه بازرسی فنی، اخذ تأییدیه چاه‌های ارت از شرکت‌های مورد تأیید استاندارد، عدم انجام کارهای خطرناک مانند حفاری، انفجارات و نظایر آن بدون اخذ مجوزهای قانونی و تأیید قبلی کارفرما، جلوگیری از تخریب محیط زیست و سعی در حفاظت از منابع طبیعی و زیست محیطی، حفظ کامل امنیت و حفاظت محل کار و مصالح پای کار از جمیع خطرات و سوانح طبیعی، عدم انجام کار در ساعات غیرعادی بدون هماهنگی با HSE اقدامات لازم را صورت دهد.
- ۲- پیمانکار متعهد است کلیه پیش‌بینی‌های لازم را برای جلوگیری از وقوع حوادث مصرح در قوانین HSE معمول دارد و در صورت بروز هرگونه حادثه یا شبه حادثه، رویداد، نقص، بیماری‌های شغلی و نظایر آن ظرف مدت ۴۸ ساعت نسبت به ثبت واقعه و اعلام گزارش مکتوب به کارفرما و سایر مراجع ذیصلاح اقدام نماید. مسئولیت وقوع هرگونه حادثه غیرمنتظره جانی و هرگونه نقص عضو احتمالی و کلیه خسارات جانی و مالی احتمالی آن در خصوص پیمانکار و کارکنان مربوطه در انجام موضوع قرارداد کلاً بر عهده پیمانکار هست.
- ۳- پیمانکار ملزم به رعایت مجموع قوانین و الزامات وزارت کار و امور اجتماعی (از جمله آیین‌نامه‌های حفاظت و بهداشت کار)، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان حفاظت محیط زیست و سایر الزامات بین‌المللی، ملی و سازمانی می‌باشد. پیمانکار با امضاء قرارداد مؤکداً تأیید می‌نماید که از جمیع قوانین HSE و بخشنامه‌ها و ابلاغیه‌های داخلی و کشوری مرتبط با آن اطلاع کامل دارد و مسئولیت رعایت و عمل به آن‌ها را به صورت کامل به عهده گرفته است. همچنین پیمانکار خود را متعهد به رعایت کلیه دستورالعمل‌ها و ابلاغیه‌ها ارسالی از سوی کارفرما در این خصوص می‌داند.
- ۴- پیمانکار متعهد گردید از کارگران و کارکنان بیگانه (اتباع خارجی) استفاده ننماید و در غیر این صورت کلیه عواقب و جریمه‌های متعلقه به عهده پیمانکار می‌باشد و کارفرما چون اخطارهای لازم را در این زمینه به اطلاع پیمانکار رسانده است در این زمینه هیچ‌گونه مسئولیتی نخواهد داشت.
- ۵- پیمانکار تعهد می‌نماید کلیه مقررات قانون کار را در به کارگیری پرسنل شاغل در انجام موضوع این قرارداد اعم از بیمه درمانی، عمر، حوادث و... را انجام داده و مسئولیت تأمین خسارت جانی و مالی کارگران و متخصصین شاغل به کار پیمانکار در حین انجام موضوع این قرارداد را به عهده گیرد.
- ۶- پیمانکار موظف است قبل از شروع پیمان و عملیات اجرایی نسبت به تهیه وسایل و تجهیزات حفاظت فردی مناسب برای نفرات خود متناسب با شغلشان اقدام نماید. پیمانکار می‌بایست پرسنل خود را ملزم به استفاده از وسایل ایمنی و بهداشتی نماید. در راستای حصول این مفاد، پیمانکار ملزم به تهیه وسایل حفاظت فردی متناسب و مورد تأیید واحد HSE کارفرما هست. در غیر این صورت کارفرما به طور مستقیم موضوع را اجرای نموده و هزینه انجام شده را به علاوه ۱۵٪ بالاسری از صورت وضعیت پیمانکار کسر خواهد نمود.
- ۷- پیمانکار موظف است به تناسب میزان و نوع فعالیت نسبت به معرفی حداقل یک نفر یا بیشتر به عنوان رابط، یا نماینده یا مسئول HSE دارای مدارک مرتبط یا گذراندن دوره‌های مرتبط HSE به کارفرما اقدام نماید صلاحیت فرد مذکور می‌بایست به تأیید مدیریت HSE کارفرما برسد. در صورت عدم تأیید فرد مذکور، پیمانکار می‌بایست نسبت به معرفی جایگزین اقدام نماید.
- ۸- پیمانکار موظف است کارکنان خود را تحت آموزش‌های لازم HSE (مقدماتی-تخصصی) قرار داده و آنان را با اصول اولیه HSE خطرات شغلی و... آشنا نماید و گواهی لازم را اخذ و در پرونده کارکنان ثبت نموده و مستندات خود را به کارفرما ارائه نماید در صورتی که پیمانکار آموزش‌های لازم انجام ندهد کارفرما می‌تواند این موضوع را انجام داده و هزینه‌های مربوط را پس از اعمال ۱۵٪ بالاسری از صورت وضعیت پیمانکار کسر نماید در هر حال مسئولیت انجام تعهد مذکور به عهده پیمانکار می‌باشد.

- ۹- پیمانکار متعهد است از به کارگیری افرادی که مواردی نظیر انواع مواد مخدر، مشروبات الکلی و... مصرف می‌نمایند خودداری نماید. پیمانکار موظف است در دوره‌های زمانی مستندات این موضوع را در پرونده پزشکی پرسنل خود قرار داده و به کارفرما ارائه دهد.
- ۱۰- انجام معاینات بدو استخدام و دوره‌ای طبق دستورالعمل‌های موجود بایستی برای کلیه پرسنل توسط پیمانکار صورت پذیرد و مستندات آن نگهداری گشته و به کارفرما ارائه گردد.
- ۱۱- انجام اندازه‌گیری عوامل زیان‌آور محیط کار (از جمله صدا، نور، گردوغبار، ارگونومی و...) طبق دستورالعمل‌های موجود توسط پیمانکار صورت پذیرد و مستندات آن به کارفرما ارائه گردد.
- ۱۲- تهیه محل اسکان مناسب و متناسب با تعداد کارکنان و تهیه وسایل گرمایش و سرمایش استاندارد و سم‌پاشی خوابگاه‌های کارگری و تهیه سرویس‌های بهداشتی و حمام و رعایت کلیه موارد مطابق دستورالعمل موجود بایستی توسط پیمانکار صورت پذیرد.
- ۱۳- پیمانکار می‌بایست بخشی از مبلغ قرارداد را به امور HSE اختصاص دهد، مبلغ فوق باید صرف تأمین اقلام موردنیاز (وسایل حفاظت فردی، فرهنگ‌سازی، آموزش و...) گردد.
- ۱۴- در صورتی که پیمانکار از تعهدات خویش در زمینه HSE تخطی نماید کارفرما مختار است تنبیهاتی شامل تذکر، توقف پرداخت‌های پیمانکار، جریمه نقدی و نهایتاً قطع همکاری را در نظر گیرد.

مهر و امضاء

مناقصه گر

آیین نامه حفاظتی کارگاه‌های ساختمانی

فصل اول - هدف، دامنه شمول و تعاریف

الف - هدف:

هدف از تدوین این آیین نامه پیشگیری از حوادث منجر به صدمات و خسارات جانی و مالی در عملیات ساختمانی و تأمین ایمنی و حفاظت نیروی انسانی شاغل در کارگاه‌های ساختمانی است.

ب - دامنه شمول

مقررات این آیین نامه به استناد ماده ۸۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران تدوین و در مورد کلیه کارگاه‌های ساختمانی لازم‌الاجرا است.

ج - تعریف صاحب کار در کارگاه ساختمانی

صاحب کار شخصی است حقیقی یا حقوقی که مالک یا قائم مقام قانونی مالک کارگاه ساختمانی بوده و انجام یک یا چند نوع از عملیات ساختمانی را به یک یا چند پیمانکار محول می‌نماید و یا خود رأساً یک یا تعدادی کارگر را در کارگاه ساختمانی متعلق به خود بر طبق مقررات قانون کار بکاری گمارد که در حالت دوم کارفرما محسوب می‌گردد.

د - تعریف کارفرما در کارگاه ساختمانی

کارفرما در کارگاه ساختمانی شخصی است حقیقی یا حقوقی که یک یا تعدادی کارگر را در کارگاه ساختمانی بر طبق مقررات قانون کار و به حساب خود بکار می‌گمارد اعم از اینکه پیمانکار اصلی، پیمانکار جزء و یا صاحب کار باشد.

ه - تعریف مهندس ناظر

مهندس ناظر شخصی است حقیقی یا حقوقی که بر طبق قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی از وزارت مسکن و شهرسازی است و در حدود صلاحیت، مسئولیت نظارت بر تمام یا قسمتی از عملیات ساختمانی را بر عهده می‌گیرد.

و - تعریف حادثه ناشی از کار

حادثه ناشی از کار به استناد ماده ۶۰ قانون تأمین اجتماعی حادثه‌ای است که در حین انجام وظیفه و به سبب آن کارگر اتفاق می‌افتد و موجب صدماتی بر جسم و روان وی می‌گردد. حوادثی که برای کارگر در حین اقدام به منظور نجات سایر افراد حادثه دیده در کارگاه و مساعدت به آنان روی می‌دهد نیز حادثه ناشی از کار محسوب می‌گردد.

ز - تعریف شخص ذیصلاح

شخص ذیصلاح از لحاظ این آیین نامه شخصی است که دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی یا کاردانی از وزارت مسکن و شهرسازی و یا پروانه مهارت فنی از سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای وزارت کار و امور اجتماعی در رشته مربوطه باشد.

فصل دوم - مقررات کلی

ماده ۱: قبل از شروع عملیات ساختمانی باید پروانه‌ها و مجوزهای لازم توسط مالکان و صاحبان کار از مراجع ذی ربط قانونی اخذ گردد.

ماده ۲: قبل از شروع عملیات ساختمانی مربوط به تأسیس کارگاه‌های جدید یا توسعه کارگاه‌های موجود، باید طبق ماده ۸۷ قانون کار، نقشه‌های ساختمانی و طرح‌های مورد نظر از لحاظ پیش‌بینی در امر حفاظت فنی و بهداشت کار برای اظهار نظر و تأیید به واحد کار و امور اجتماعی محل ارائه گردد.

ماده ۳: مسئولیت اجرای مقررات این آیین نامه بر اساس مواد ۹۱ و ۹۵ قانون کار بر عهده کارفرماست.

ماده ۴: هرگاه صاحب کار اجرای کلیه عملیات ساختمانی از ابتدا تا پایان کار را کلاً به یک پیمانکار محول نماید، پیمانکار مسئول اجرای مقررات این آیین نامه در کارگاه خواهد بود.

ماده ۵: هرگاه صاحب کار اجرای قسمت‌های مختلف عملیات ساختمانی خود را به پیمانکاران مختلف محول نماید، هر پیمانکار در محدوده پیمان خود، مسئول اجرای مقررات این آیین‌نامه خواهد بود و پیمانکارانی که به‌طور همزمان در یک کارگاه ساختمانی مشغول فعالیت هستند، باید در اجرای مقررات مذکور با یکدیگر همکاری نمایند و صاحب کار مسئول ایجاد هماهنگی بین آن‌ها خواهد بود.

ماده ۶: هرگاه پیمانکار اصلی اجرای قسمت‌های مختلف عملیات ساختمانی را به پیمانکار یا پیمانکاران دیگر محول نماید، هر پیمانکار جزء در محدوده پیمان خود مسئول اجرای مقررات این آیین‌نامه بوده و پیمانکار اصلی مسئول نظارت و ایجاد هماهنگی بین آن‌ها خواهد بود.

ماده ۷: هرگاه مهندس ناظر در ارتباط با نحوه اجرای عملیات ساختمانی ایراداتی مشاهده نمایند که احتمال خطر وقوع حادثه را در برداشته باشد، باید فوراً مراتب را همراه با راهنمایی‌ها و دستورالعمل‌های لازم، کتباً به کارفرما یا کارفرمایان مربوطه اطلاع داده و رونوشت آن را به واحد کار و امور اجتماعی محل و مرجع صدور پروانه ساختمان تسلیم نمایند. کارفرما موظف است فوراً کار را در تمام یا قسمتی از کارگاه که مورد ایراد و اعلام خطر واقع شده متوقف و کارگران را از محل خطر دور و اقدامات مقتضی در مورد رفع خطر به عمل آورد.

ماده ۸: کارفرما باید وقوع هرگونه حادثه ناشی از کار منجر به فوت یا نقص عضو را کتباً و در اسرع وقت و قبل از آنکه علائم و آثار حادثه از بین رفته باشد، به واحد کار و امور اجتماعی محل اطلاع دهد.

ماده ۹: کارفرما باید وقوع هرگونه حادثه ناشی از کار را ظرف مدت سه روز اداری به شعبه سازمان تأمین اجتماعی محل اطلاع دهد و نسبت به تکمیل و ارائه فرم ویژه گزارش حادثه اقدام نماید.

ماده ۱۰: کارگاه ساختمانی باید به‌طور مطمئن و ایمن محصور و از ورود افراد متفرقه و غیرمسئول به داخل آن جلوگیری به عمل آید. همچنین نصب تابلوها و علائم هشدارنده که در شب و روز قابل رؤیت باشد، در اطراف کارگاه ساختمانی ضروری است.

ماده ۱۱: قرار دادن و انبار کردن وسایل کار، مصالح ساختمانی و نخاله‌های ساختمانی در معابر عمومی مجاز نیست و چنانچه انجام این امر برای مدت موقت و محدود اجتناب‌ناپذیر باشد، باید با شرایط زیر اقدام گردد.

الف - مجوز لازم از مرجع صدور پروانه ساختمان و سایر مراجع ذی‌ربط و مسئول اخذ گردد.

ب - نحوه قرار دادن، چیدن یا ریختن این وسایل و مصالح و انتخاب مکان آن به ترتیبی باشد که حوادث برای عابران و وسایل نقلیه بوجود نیارد و در اطراف آن نرده‌های متحرک و وسایل کنترل مسیر و همچنین تابلوها و علائم هشدار دهنده که در شب و روز از فاصله مناسب قابل رویت باشد، نصب گردد.

ماده ۱۲: برای جلوگیری از سقوط مصالح ساختمانی و ابزار کار بر روی کارگران و افرادی که در محوطه کارگاه ساختمانی از مجاوز ساختمان در دست تخریب، احداث و یا تعمیر و بازسازی عبور می‌نمایند، باید یک سرپوش حفاظتی با عرض و استحکام کافی از شبکه فلزی یا از جنس الوار چوبی با شرایط زیر در دیواره اطراف ساختمان نصب گردد.

الف - سرپوش حفاظتی باید با توجه به ارتفاع و وضعیت ساختمان چنان طراحی و ساخته شود که در اثر ریزش مصالح و ابزار کار بر روی آن هیچگونه خطری متوجه افرادی که از زیر آن عبور می‌نمایند، نگردد.

ب - زاویه سرپوش حفاظتی را نسبت به سطح افقی می‌توان بین ۳۰ تا ۴۵ درجه به سوی ساختمان اختیار نمود.

ماده ۱۳: احداث راهرو سرپوشیده موقتی در امتداد معبر عمومی مجاور کارگاه ساختمانی در موارد زیر ضروری است:

الف - چنانچه فاصله ساختمان در دست تخریب از معبر عمومی کمتر از ۴۰ درصد ارتفاع اولیه آن باشد.

ب - در صورتی که فاصله ساختمان در دست احداث یا تعمیر و بازسازی کمتر از ۲۵ درصد ارتفاع نهایی آن باشد.

ج - در مواردی که فاصله ساختمان در دست تخریب، احداث یا تعمیر و بازسازی از معابر عمومی بیش از حد نصاب‌های مقرر در بندهای الف و ب باشد، اما با توجه به شرایط و مقتضیات خاص، به نظر بازرس کار یا مرجع صدور پروانه ساختمان یا مهندس ناظر، راهرو سرپوشیده موقتی ضروری تشخیص داده شود.

ماده ۱۴: راهروهای سرپوشیده موضوع ماده ۱۳ باید دارای شرایط زیر باشند:

- الف - ارتفاع راهرو سرپوشیده نباید کمتر از ۵/۲ متر و عرض آن نیز نباید کمتر از ۵/۱ متر و یا عرض پیاده روی موجود باشد.
- ب - راهرو باید فاقد هرگونه مانع بوده و دارای روشنایی لازم طبیعی یا مصنوعی دائمی باشد.
- ج - سقف راهرو باید توانایی تحمل حداقل ۷۰۰ کیلوگرم بر مترمربع فشار را داشته باشد. به علاوه سایر قسمت‌های آن نیز باید تحمل بار مربوط و فشار مذکور را داشته باشد.
- د - سقف راهرو باید از الوار به ضخامت حداقل ۵ سانتیمتر ساخته شده و الوارها طوری در کنار هم قرار گرفته باشند که از ریزش مصالح ساختمانی به داخل راهرو جلوگیری بعمل آید.
- ه - اطراف بیرونی سقف راهرو باید به وسیله دیواره شیب داری از چوب یا شبکه فلزی مقاوم محصور باشد. زاویه این حفاظ را نسبت به سقف می‌توان بین ۳۰ تا ۴۵ درجه به طرف خارج اختیار نمود.
- و - در صورتی که راهرو دارای درهای جانبی برای ورود و خروج مصالح و نخاله‌های ساختمانی و غیره باشد، این درها باید همواره بسته باشند، مگر در موارد مذکور که باید مراقبت کافی بعمل آید.
- ماده ۱۵: کلیه پرتگاه‌ها و دهانه‌های باز در قسمت‌های مختلف کارگاه ساختمانی و محوطه آن که احتمال خطر سقوط افراد را در بردارند، باید تا زمان محصور شدن یا پوشیدن شدن نهایی و یا نصب حفاظ‌ها، پوشش‌ها و نرده‌های دائم و اصلی، به وسیله نرده‌ها یا پوشش‌های موقت به طور محکم و مناسب حفاظت گردند.
- ماده ۱۶: نرده حفاظتی موقت موضوع ماده ۱۵ باید دارای شرایط زیر باشد:
- الف - ارتفاع آن در مورد راه پله‌ها و سطوح شیب دار حداقل ۷۵ سانتیمتر و در سایر موارد حداقل ۹۰ سانتیمتر باشد.
- ب - در فواصل حداکثر ۲ متر، دارای پایه‌های عمودی محکم باشد.
- ج - در اجزاء آن قسمت‌های تیز و برنده وجود نداشته باشد.
- ماده ۱۷: پوشش حفاظتی موقت موضوع ماده ۱۵ باید دارای شرایط زیر باشد:
- الف - در مورد دهانه‌های باز با ابعاد کمتر از ۴۵ سانتیمتر، تخته یا الوارهای چوبی با قطر حداقل ۵/۲ سانتیمتر.
- ب - در مورد دهانه‌های باز با ابعاد بیشتر از ۴۵ سانتیمتر، تخته یا الوارهای چوبی با قطر حداقل ۵ سانتیمتر.
- ماده ۱۸: در مواردی که احتمال سقوط و ریزش مصالح و ابزار کار از روی جایگاه‌ها و سکوها یا لبه پرتگاه‌ها و دهانه‌های باز وجود داشته باشد، باید نسبت به نصب پاخورهای چوبی به ضخامت حداقل ۵/۲ سانتیمتر و ارتفاع ۱۵ سانتیمتر اقدام شود.
- ماده ۱۹: چنانچه قبل از زدن سقف‌های دائم، نیاز به ایجاد سکوی کار در محل باشد، باید از الوارهایی با ضخامت ۵ و عرض ۲۵ سانتیمتر که در کنار هم محکم به یکدیگر بسته و متصل شده باشند، استفاده شود.
- ماده ۲۰: برای جلوگیری از خطر برق گرفتگی و کاهش اثرات زیان آور میدان‌های الکترومغناطیسی ناشی از خطوط برق فشار قوی، باید مقررات مربوط به حریم خطوط انتقال و توزیع نیروی برق، در کلیه عملیات ساختمانی و نیز در تعیین محل احداث بناها و تاسیسات، رعایت گردد.
- ماده ۲۱: قبل از شروع عملیات ساختمانی در مجاورت خطوط هوایی برق فشار ضعیف، باید مراتب به اطلاع مسئولان و مراجع ذیربط رسانده شود تا اقدامات احتیاطی لازم از قبیل قطع جریان، تغییر موقت یا دائم مسیر یا روکش کردن خطوط مجاور ساختمان با مواد مناسب از قبیل لوله‌های پلی اتیلن یا شیلنگ‌های لاستیکی و غیره انجام شود.
- ماده ۲۲: کلیه هادی‌ها، خطوط و تاسیسات برقی در محوطه و حریم عملیات ساختمانی باید برقرار فرض شود، مگر آنکه خلاف آن ثابت گردد.
- ماده ۲۳: کلیه کارگران کارگاه‌های ساختمانی باید مجهز به کلاه و کفش ایمنی باشند.

همچنین در صورتیکه شرایط و نوع کار اقتضاء نماید، سایر وسایل حفاظت فردی از قبیل دستکش حفاظتی، عینک و نقاب حفاظتی، ماسک تنفسی حفاظتی، چکمه و نیم چکمه لاستیکی، کمر بند ایمنی، طناب مهار و طناب نجات مطلق ضوابط آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی باید در اختیار کارگران قرار داده شود.

فصل سوم - ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی

ماده ۲۴: کلیه رانندگان یا اپراتورهای ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی باید آموزش‌های لازم در مورد نحوه کار با این وسایل را طبق قوانین و مقررات مربوطه فرار گرفته و دارای پروانه مهارت فنی یا گواهی نامه ویژه از مراجع ذیربط باشند.

ماده ۲۵: بکار بردن ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی در نزدیکی خطوط انتقال نیروی برق باید با رعایت مواد ۲۰ و ۲۱ صورت گیرد.

ماده ۲۶: قسمت‌های مختلف دستگاه‌ها و وسایل بالابر باید طبق برنامه ذیل مورد بازدیدهای دوره‌ای یا معاینه فنی و آزمایش قرار گیرند.

الف - بازدید روزانه کلیه لوازم بستن و بلند کردن بار از قبیل قلاب‌ها، اتصالات، کابل‌ها، زنجیره‌ها و غیره، از نظر فرسودگی، شکستگی و هر نوع عیوب ظاهری دیگر، توسط اپراتور و مسئول دستگاه.

ب - بازدید فنی کلیه قسمت‌های دستگاه، هفته‌ای یک بار، توسط شخص متخصص یا مسئول فنی دستگاه و ارایه گزارش به سرپرست مربوطه.

ج - معاینه فنی و آزمایش کلیه قسمت‌های دستگاه توسط اشخاص متخصص و صدور گواهی‌نامه اجازه کار هر سه ماه یک بار و همچنین قبل از استفاده برای اولین بار و یا پس از هرگونه جابجایی و نصب در محل جدید.

ماده ۲۷: کلیه تعمیرات اساسی و تعویض قطعات و لوازم اصلی که بر روی دستگاه بالابر انجام می‌شود، باید در دفتر ویژه‌ای ثبت و توسط متخصص مربوطه امضاء گردد. این دفتر همراه با گواهی‌نامه‌های اجازه کار موضوع بند ج ماده ۲۶، باید نزد مالک و کارفرمای دستگاه نگهداری و در هنگام لزوم ارایه گردد.

ماده ۲۸: کلیه قسمت‌های تشکیل دهنده دستگاه‌ها و وسایل بالابر و اجزاء آنها باید با رعایت اصول و قواعد فنی و طبق استانداردها و ضوابط اطمینان مندرج در «آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها» طراحی، محاسبه و ساخته شده و توسط اشخاص ذیصلاح نصب، تنظیم و آماده به کار شوند.

ماده ۲۹: حداکثر ظرفیت بار مجاز و همچنین سرعت کار مطمئن هر وسیله بالابر باید بر روی لوحه‌ای نوشته و در محل مناسبی بر روی دستگاه نصب و مفاد آن دقیقاً رعایت گردد.

ماده ۳۰: قلاب دستگاه‌ها و وسایل بالابر باید دارای شرایط زیر باشد:

الف - مجهز به شیطانک یا ضامن باشد تا مانع جدا شدن اتفاقی بار از آن گردد.

ب - حداکثر باری که می‌توان به وسیله آن بلند نمود، به‌طور واضح بر روی آن حک شده باشد.

ج - در صورتی که نوع کار ایجاب نماید، مجهز به دستگیره مناسبی باشد که بتوان آن را در حالت تعلیق، تغییر مکان داده و در وضع مناسب قرار داد.

ماده ۳۱: میزان حداکثر مجاز بار بدون خطر زنجیره‌ها، کابل‌ها و سایر وسایل بلند کردن و بستن بار باید بر روی پلاک فلزی درج و به آنها متصل باشد.

ماده ۳۲: دستگاه‌های بالابر ثابت از قبیل جرثقیل‌های برجی (Tower Cranes) و وینچ‌ها باید به‌طور مطمئن در محل نصب خود مهار گردیده و وزنه‌های تعادل آنها متناسب با حداکثر میزان حمل بار محاسبه و در نظر گرفته شود. در مورد جرثقیل‌های برجی، استحکام و مقاومت زمین محل استقرار دستگاه قبل از شروع عملیات نصب و مونتاژ باید مورد بررسی قرار گیرد. هم‌چنین نحوه مهار این دستگاه‌ها باید به ترتیبی باشد که در مقابل حداکثر نیروی باد و طوفان در محل، مقاومت کافی داشته باشند.

ماده ۳۳: هر دستگاه بالابر علاوه بر اپراتور یا راننده، باید دارای یک نفر کمک اپراتور یا علامت دهنده نیز باشد. این شخص باید در مورد نحوه علامت دادن با دست‌ها یا وسایل هشدار دهنده و نوع علائم مشخصه و یکنواخت، آموزش لازم را دیده باشد. در مواردی که به علت محدود بودن میدان دید اپراتور و یا هرگونه شرایط و موقعیت‌های خاص، به بیش از یک نفر علامت دهنده نیاز باشد، باید علائم حرکت فقط توسط یکی از آنها که نفر اصلی است، داده شود. اما در عین حال اپراتور باید از علامت توقفی که در موارد خطر توسط هر کدام از آنان داده می‌شود، تبعیت نماید.

ماده ۳۴: مسیر حرکت و محل استقرار جرثقیل‌ها و دیگر وسایل بالابر باید قبلاً به طور دقیق بازدید و بررسی شود تا در موقع حرکت و کار، خطری از طریق برخورد با سیم و کابل‌های برق یا تاسیسات و بناهای موجود و یا سقوط در محل‌های حفاری شده و غیره، متوجه اپراتور، کارگران و افراد دیگر نشود.

ماده ۳۵: از روی معابر و فضاهای عمومی مجاور کارگاه ساختمانی نباید هیچ باری به وسیله دستگاه‌های بالابر عبور داده شود و چنانچه انجام این کار اجتناب ناپذیر باشد، باید این معابر و فضاها با استفاده از وسایل مناسب محصور، محدود و یا مسدود گردیده و هم‌چنین علائم هشداردهنده موثر از قبیل تابلوها، پرچم‌های مخصوص یا چراغ‌های چشمک‌زن بکاربرده شود.

ماده ۳۶: به رانندگان یا اپراتورهای دستگاه‌ها و وسایل بالابر نباید کار دیگری ارجاع شود. هم‌چنین افراد مزبور در هنگام روشن بودن دستگاه و یا آویزان بودن بار، مجاز به ترک و رها کردن دستگاه نمی‌باشند.

ماده ۳۷: راننده یا اپراتور دستگاه بالابر و افراد کمکی و علامت دهنده، در هنگام انجام وظیفه، حق خوردن، آشامیدن و استعمال دخانیات را ندارند.

ماده ۳۸: به هیچ وجه نباید اجازه داده شود که کارگران بر روی بار مورد حمل سوار شوند و یا برای جابجا شدن از وسایل بالابر استفاده نمایند.

ماده ۳۹: در هنگام بهره برداری از جرثقیل‌های سیار موتوری باید دقت شود که جک‌ها به طور صحیح استفاده و در محل مناسب استقرار یابند.

ماده ۴۰: در هنگام باد، طوفان و بارندگی شدید، باید از کار کردن با دستگاه‌ها و وسایل بالابر خودداری شود.

ماده ۴۱: کابین راننده یا اپراتور ماشین‌آلات راه‌سازی و ساختمانی باید دارای شرایط زیر باشد:

الف - به ترتیبی باشد که راننده یا اپراتور را در برابر شرایط جوی و گرد و غبار محافظت نموده و نیز میدان دید کافی برای او تامین نماید.
ب - کلیه شیشه‌های درها و پنجره‌ها از نوع مقاوم و نشکن باشند.

ج - داراب رکاب و دستگیره‌ای باشد که راننده یا اپراتور بتواند به راحتی و با ایمنی کامل سوار و پیاده شود.

د - پله و رکاب ترجیحاً مشبک و پنجره‌ای باشد تا گل و لای بر روی آن متراکم نشده و باعث لغزش پای راننده و اپراتور نگردد. ضمناً از آلوده شدن آن به روغن، گریس یا سایر مواد لغزنده باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۴۲: در مواردی که میدان دید راننده یا اپراتور ماشین‌آلات راه‌سازی و ساختمانی محدود باشد، وجود یک نفر کمک یا علامت دهنده الزامی است.

ماده ۴۳: راننده یا اپراتور قبل از ترک ماشین‌آلات راه‌سازی و ساختمانی باید دستگاه را ترمز و در صورت وجود تیغه یا باکت یا خاکبردار، آن را پایین آورده و بر روی زمین قرار داده و دستگاه را خاموش نماید.

ماده ۴۴: در شرایطی که به دلیل سستی بستر یا ازدیاد شیب آن، تعادل دستگاه خاک‌برداری به خطر افتد، نباید آن را به کار انداخت یا مورد استفاده قرار داد.

ماده ۴۵: هنگامی که ماشین‌آلات راه‌سازی و ساختمانی در حال کار هستند، ورودی افراد به داخل شعاع عمل آنها باید ممنوع گردد.

ماده ۴۶: ماشین آلات راه سازی و ساختمانی را نباید شب‌ها در حاشیه جاده‌های عمومی متوقف نمود. چنانچه در موارد خاص، این کار اجتناب ناپذیر گردد، باید اطراف آنها با وسایل مناسب هشدار دهنده از قبیل پرچم قرمز، علائم شبرنگ، چراغ قرمز چشمک زن و غیره، محدود و علامت گذاری شود.

ماده ۴۷: استفاده از ماشین آلات راه سازی و ساختمانی در غیر از موضوع تعریف شده ممنوع می‌باشد.

ماده ۴۸: در هنگام حرکت بیل مکانیکی، باکت یا خاک بردار آن باید خالی از بار باشد، همچنین بوم آن باید در جهت حرکت قرار گیرد. ماده ۴۹: در موقع تعمیر باکت یا خاک بردار بیل مکانیکی یا لودر با تعویض ناخن‌های آن، باید آن را قبلاً در محل خود محکم نمود تا از حرکت ناگهانی آن و ایجاد حادثه جلوگیری بعمل آید.

ماده ۵۰: از تیغه‌های بولدورز نباید به عنوان ترمز استفاده شود، مگر در مواردی استثنایی و اضطراری.

ماده ۵۱: در کارگاه‌هایی که از ماشین آلات خاک برداری و یا وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی استفاده می‌شود، باید راه‌های ورود و خروج ایمن و مناسب برای آنها ایجاد و نسبت به نصب علائم خطر و هشدار دهنده مناسب اقدام گردد.

ماده ۵۲: در بارگیری و تخلیه وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی باید نکات زیر مورد توجه قرار گیرد:

الف - وزن تقریبی مصالح بار شده از ظرفیت مجاز وسیله نقلیه تجاوز ننماید.

ب - ارتفاع بار از دیواره‌های اتاق بارگیری تجاوز ننماید و در مواردی که نوع و وضعیت بار به ترتیبی باشد که این امر اجتناب ناپذیر گردد، باید به وسیله کابل فلزی یا طناب مناسب نسبت به مهار آن به طور مطمئن و ایمن اقدام شود.

ج - مصالحی از قبیل آجر، سنگ و غیره باید به وسیله برزنت یا توری‌های محکم پوشیده و محفوظ شوند، مگر آنکه ارتفاع بار از ارتفاع دیواره‌های اتاق بارگیری کمتر باشد، در مورد مصالح ریزدانه پوشش بار الزامی است.

د - در هنگام بار زدن قطعات و مصالح سنگین و حجیم از قبیل تیر آهن، قطعات ساخته شده اسکلت‌های فلزی، لوله‌های بزرگ و غیره، باید طوری روی هم چیده شوند که هنگام تخلیه بار و باز کردن دیواره‌های اتاق بارگیری، از لغزش آنها بر روی هم و ایجاد حادثه پیشگیری بعمل آید. هم چنین نحوه بارگیری و توزیع قطعات مذکور در اتاق بارگیری باید به ترتیبی باشد که مرکز ثقل کامیون را به یک سمت آن متوجه نساخته و تعادل آن در هنگام حرکت حفظ شود.

ه - در بارگیری و تخلیه قطعات و مصالح سنگین و حجیم باید از وسایل مکانیکی استفاده شود.

و - در موقع باززدن مواد و مصالحی از قبل شن، ماسه، سنگ، آجر، خاک، نخاله و ضایعات ساختمانی به وسیله لودر و بیل مکانیکی و یا قطعات و مصالح سنگین و حجیم به وسیله جرثقیل، باید سرنشینان وسیله نقلیه آنها ترک و تا پایان بارگیری در محل مناسبی مستقر شوند.

ز - در هنگام بارگیری یا تخلیه نقلیه موتوری، باید علاوه بر استفاده از ترمز دستی، از موانع مناسب از قبیل بلوک‌های چوبی نیز برای جلوگیری از حرکت اتفاقی و مهار وسایل مذکور استفاده شود.

ح - در مواردی که کار تخلیه و بارگیری در محیط‌های بسته انجام می‌شود، باید تهویه لازم و کافی صورت گیرد. در غیر این صورت باید موتور و وسیله نقلیه خاموش شود.

ماده ۵۳: دهانه‌های سیلوهای مصالح ساختمانی و قیف تغذیه کننده تراک میکسر و پمپ بتن باید به وسیله چند میله عمود بر هم حفاظ گذاری شوند تا از سقوط افراد به داخل آنها جلوگیری بعمل آید.

ماده ۵۴: کف توقفگاه ماشین آلات سنگین ساختمانی و وسایل نقلیه موتوری ویژه حمل و جابجایی مصالح ساختمانی باید دارای شرایط زیر باشد:

الف - هموار و حتی الامکان قابل شستشو باشد.

ب - از استحکام کافی برخوردار باشد تا در هنگام زدن جک در زیر ماشین آلات و وسایل نقلیه موتوری، از در رفتن جک و ایجاد حادثه جلوگیری بعمل آید.

ج - مجاری مناسبی در آن پیش بینی شده باشد تا در صورت ریزش یا نشست مواد سوختی، مواد مذکور به چاله‌ها و مخازن قابل تخلیه هدایت گردند.

فصل چهارم - وسایل دسترسی موقت (داربست و نردبان)

بخش اول - داربست

تعریف: داربست ساختاری است موقتی شامل یک یا چند جایگاه، اجزای نگاهدارنده، اتصالات و تکیه گاه‌ها که در حین اجرای هرگونه عملیات ساختمانی به منظور دسترسی به بنا و حفظ و نگاهداری کارگران یا مصالح در ارتفاع، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مقررات کلی داربست‌ها

ضرورت استفاده از داربست و صلاحیت افراد ذیربط

ماده ۵۵: در کلیه عملیات ساختمانی که امکان انجام آنها از روی زمین یا کف طبقات ساختمان و یا با استفاده از نردبان به طور ایمن و بدون خطر امکان پذیر نباشد، باید از داربست استفاده شود.

ماده ۵۶: برپا کردن، پیاده کردن و دادن تغییرات اساسی در داربست‌ها باید تحت نظارت شخص ذیصلاح و به وسیله کارگرانی که در این گونه کارها تجربه کافی دارند انجام گیرد.

کیفیت اجزای داربست

ماده ۵۷: اجزای داربست‌ها و کلیه وسایلی که در آن بکار می‌رود باید از مصالح مناسب و مرغوب، طوری طراحی، ساخته و آماده شوند که واجد شرایط ایمنی کار برای کارگران بوده و توانایی تحمل چهار برابر بار مورد نظر را داشته باشند.

ماده ۵۸: قطعات چوبی که در ساخت داربست‌ها بکار می‌روند بایستی از کیفیت مرغوبی برخوردار بوده و الیاف بلندی داشته باشند. همچنین عاری از هرگونه عیوب و بدون گره، پوسته، کرم خوردگی و پوسیدگی و نیز رنگ نشده باشند.

ماده ۵۹: تخته‌ها و الوارهایی که در داربست بکار برده می‌شوند، باید در برابر ترک خوردگی محافظت گردند.

ماده ۶۰: وسایلی که برای ساخت داربست‌ها بکار می‌روند بایستی در شرایط خوبی در انبار نگاهداری شوند و از وسایل نامناسب جدا گردند.

ماده ۶۱: از طناب‌های لیفی در مکانی‌هایی که احتمال آسیب دیدگی اینگونه طناب‌ها وجود دارد، نباید استفاده شود.

ماده ۶۲: طناب‌هایی که با اسیدها یا مواد خورنده و فرساینده دیگر در تماس بوده‌اند، یا معیوبند نباید بکار گرفته شوند.

ماده ۶۳: میخ‌هایی که برای اتصال اجزاء داربست چوبی بکار برده می‌شوند، باید به اندازه مناسب و تعداد کافی باشند و تا انتها به طور کامل کوبیده شوند نه اینکه نیمه کاره کوبیده شده و سپس خم گردند. هم چنین در داربست نباید میخ‌های چدنی به کار برده شود.

پایداری و استحکام داربست

ماده ۶۴: داربست‌ها بایستی با ضریب اطمینانی تا چهار برابر حداکثر بارگیری طراحی شده و به طور ایمن مهار گردند.

ماده ۶۵: بجز داربست‌های مستقل، هر داربستی باید در فاصله‌های مناسب، در دو جهت عمودی و افقی محکم به ساختمان مهار شود.

ماده ۶۶: هر سازه و هر وسیله‌ای که به عنوان تکیه گاه و جایگاه کار مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید طبق اصول فنی ساخته شده و پایه محکمی داشته باشد و با مهاربندی مناسبی استوار گردد.

ماده ۶۷: پایه‌های داربست باید به طور مطمئن و محکم مهار شود تا مانع نوسان و جابجایی و لغزیدن داربست گردد.

ماده ۶۸: در داربست‌های مستقل حداقل یک سوم تیرهای حامل جایگاه، تا پیاده شدن کامل داربست باید در جای خود باقی بمانند و برحسب مورد به تیرهای افقی یا به تیرهای عمودی به طور محکم بسته شوند.

ماده ۶۹: هرگز نباید برای تکیه گاه داربست یا ساخت آن از آجرهای لق، بشکه، جعبه یا مصالح نامطمئن دیگر استفاده شود.

ماده ۷۰: بخش‌های فلزی داربست باید فاقد ترک خوردگی، رنگ زدگی یا عیوب دیگر باشند.

- ماده ۷۱: هر یک از بخش‌های داربست باید طوری متصل و مهاربندی شوند که در حین استفاده از داربست جابجا نشوند.
بازرسی و کنترل داربست
- ماده ۷۲: داربست باید در موارد زیر توسط شخص ذیصلاح مورد بازدید و کنترل قرار گیرد تا از پایداری، استحکام و ایمنی آن اطمینان حاصل و گواهی کتبی صادر گردد.
الف - قبل از شروع به استفاده از آن.
ب - پس از هرگونه تغییرات، تعویض اجزاء و یا ایجاد وقفه طولانی در استفاده از آن.
ج - پس از قرار گرفتن در معرض باد، طوفان، زلزله و غیره که استحکام و پایداری داربست مورد تردید باشد.
- ماده ۷۳: هیچ بخشی از داربست را نباید پیاده کرد و داربست را درحالی بجا گذاشت که بتوان از بخش‌های باقیمانده استفاده نمود. مگر آنکه بخش بجا مانده منطبق با این مقررات باشد.
- ماده ۷۴: اگر قسمتی از داربست احتیاج به تعمیر داشته باشد، نباید قبل از رفع نقص و تعمیر داربست به کارگران اجازه کار کردن بر روی آن داده شود.
- ماده ۷۵: بعد از اتمام کار روزانه، باید کلیه ابزار و مصالح از روی داربست برداشته شود.
- ماده ۷۶: در موقع پیاده کرده داربست باید مراقبت لازم بعمل آید که کلیه میخ‌ها از قطعات پیاده شده چوبی، کشیده شوند.
استفاده از داربست
- ماده ۷۷: در طول مدت استفاده از داربست باید دائماً نظارت شود تا بار بیش از اندازه و مصالح ساختمانی غیر لازم روی آن قرار داده نشود.
- ماده ۷۸: تا آنجا که امکان دارد بار روی داربست باید به طور یکنواخت توزیع گردد، تا از عدم تعادل خطرناک داربست جلوگیری شود.
- ماده ۷۹: از داربست‌ها نباید برای انبار کردن مصالح ساختمانی استفاده شود مگر مصالحی که برای کوتاه مدت و انجام کار فوری مورد نیاز باشد.
- ماده ۸۰: در مواقعی که هوا طوفانی است و باد شدید می‌وزد کار باید متوقف گردد تا آنکه تمام احتیاط‌های لازم اتخاذ شود.
- ماده ۸۱: در مواردی که روی جایگاه داربست برف یا یخ وجود داشته باشد کارگران نباید روی آن کار کنند، مگر آن که قبلاً برف یا یخ از روی جایگاه‌ها برداشته شده و روی آن‌ها ماسه نرم ریخته شود.
- ماده ۸۲: در قسمت‌هایی از کابل یا طناب داربست که احتمال بریدگی یا سائیدگی می‌رود باید با تعبیه بالشکتک از آن محافظت شود.
- ماده ۸۳: هنگامی که در مجاورت خطوط نیروی برق احتیاج به نصب داربست باشد، این کار باید با رعایت مواد ۲۰ و ۲۱ انجام شود.
نصب دستگاه‌های بالابر روی داربست
- ماده ۸۴: هرگاه لازم شود روی داربست دستگاه بالابر نصب گردد باید موارد زیر رعایت گردد:
الف - بخش‌های متشکله داربست به دقت بازرسی شوند و در صورت لزوم به نحو مناسبی به مقاومت آن افزوده شود.
ب - از حرکت و جابجایی تیرهای افقی داخل دیواری جلوگیری شود.
ج - پایه‌های عمودی به طور محکمی به بخش مقاوم ساختمان و در محلی که دستگاه بالابر باید نصب گردد، متصل و مهار شوند.
- ماده ۸۵: هرگاه بهنگام بالا یا پایین رفتن بار امکان برخورد آن با داربست وجود داشته باشد باید برای جلوگیری از گیر کردن بار به داربست، سرتاسر ارتفاع آن در مسیر حرکت بار، با نرده‌های عمودی پوشیده شود.
جایگاه کار
- ماده ۸۶: کلیه داربست‌هایی باید دارای تعداد کافی جایگاه کار باشند.
- ماده ۸۷: هیچ بخشی از جایگاه کار نباید بر روی آجرهای لقی، لوله‌های آب، دودکش و سایر مصالح غیر مطمئن و نامناسب قرار گیرد.
- ماده ۸۸: از جایگاه داربست زمانی باید استفاده شود که ساخت آن به اتمام رسیده و وسایل حفاظتی لازم به طور مناسب نصب شده باشد.

ماده ۸۹: عرض جایگاه کار باید با نوع کار مناسب باشد و در هر بخش آن گذرگاه بازی به عرض حداقل ۶۰ سانتی متر بدون هرگونه مانع فراهم گردد.

ماده ۹۰: در هیچ موردی عرض جایگاه کار نباید از اندازه‌های زیر کمتر باشد:

الف - ۶۰ سانتیمتر، اگر جایگاه فقط برای عبور اشخاص به کار می‌رود.

ب - ۸۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای قرار دادن مصالح ساختمانی استفاده می‌شود.

ج - ۱۱۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نگاهداری جایگاه یا سکوی بلندتر دیگری استفاده می‌شود.

د - ۱۳۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نصب یا شکل دادن به سنگ‌های نمای ساختمان استفاده می‌شود.

ه - ۱۵۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه هم برای نگاهداری سکوی بلندتر دیگر و هم برای نصب و شکل دادن به سنگ‌های نمای ساختمان استفاده می‌شود.

ماده ۹۱: به طور کلی عرض جایگاهی که با تیرهای داخل دیواری نگاهداری می‌شود، نباید از ۱۵۰ سانتیمتر بیشتر باشد.

ماده ۹۲: یک فضای خالی بالا سری، حداقل به ارتفاع ۱۸۰ سانتیمتر باید بالای جایگاه کار در نظر گرفته شود.

ماده ۹۳: جایگاه هر داربست باید حداقل یک متر پایین‌تر از منتهی الیه تیرهای عمودی قرار گیرد.

ماده ۹۴: الوارهایی که جزیی از جایگاه کار به شمار می‌آیند باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - بادر نظر گرفتن فاصله بین تیرهای تکیه گاه جایگاه، ضخامت آنها ایمنی لازم را تامین نماید. در هیچ موردی ضخامت الوارها از ۵۰ سانتیمتر کمتر نبوده و ضخامت‌ها مساوی باشند.

ب - عرض آن‌ها با هم مساوی و حداقل ۲۵ سانتیمتر باشد.

ماده ۹۵: هر الوار که جزیی از جایگاه کار به شمار می‌آید نباید بیش از ۴ برابر ضخامت آن از انتهای تکیه گاه تجاوز نماید.

ماده ۹۶: الوارها نباید روی همدیگر قرار گیرند تا خطر برخورد پای کارگران به لبه الوارها و افتادن آن‌ها به حداقل کاهش یابد و نیز جابجایی چرخ‌های دستی به آسانی صورت گیرد.

ماده ۹۷: الوارهایی که جزء سکوی کار بشمار می‌آیند، باید حداقل با سه تکیه گاه نگاهداری شوند، مگر آن که فاصله بین تکیه گاه‌ها و ضخامت الوارها به اندازه‌ای باشد که خطر شکم دادن بیش از حد و یا بلند شدن سر دیگر تخته در بین نباشد.

ماده ۹۸: جایگاه‌های کار باید به شیوه‌ای ساخته شوند که الوارهای تشکیل دهنده آنها، هنگام استفاده جابجا نشوند.

ماده ۹۹: هر سکو یا جایگاه که بیش از ۲ متر بالای زمین یا کف قرار دارد باید دارای تخته‌بندی نزدیک بهم باشد تا هیچ نوع ابزار، لوازم کار و مصالح از لای آنها به پایین سقوط ننماید. ضمناً استقرار تخته‌ها در امتداد همدیگر بشکلی باشد که برخورد پا به لبه آنها ممکن نگردد.

حفاظ گذاری جایگاه‌های کار

ماده ۱۰۰: هر بخشی از جایگاه کار یا محل کاری که بلندی آن بیش از ۱۲۰ سانتیمتر باشد و امکان سقوط از روی آن وجود داشته باشد، باید دارای جان پناه با شرایط زیر باشد:

الف - حفاظ از جنس مرغوب و مناسب و دارای استحکام کافی باشد.

ب - نرده بالایی بین ۹۰ تا ۱۱۰ سانتیمتر بالای سطح جایگاه قرار گیرد.

ج - برای جلوگیری از سرخوردن کارگران و یا افتادن مصالح ساختمانی و ابزار کار از روی جایگاه، پاختوری در لبه باز جایگاه به بلندی ۱۵ سانتیمتر و ضخامت حداقل ۵/۲ سانتیمتر نصب شود.

د - نرده میانی بین پاختور و نرده بالایی قرار داده شود.

ه - حتی الامکان سرپوش مناسب حفاظتی در لبه خارجی جایگاه‌ها نصب گردد.

ماده ۱۰۱: حفاظ‌های نرده‌ای و پاختورهای لبه جایگاه داربست باید در سوی داخلی ستون عمودی مهار شوند.

ماده ۱۰۲: نرده‌ها، پاخورها و وسایل دیگر حفاظتی که در جایگاه داربست بکار رفته‌اند، نباید از جای خود برداشته شوند مگر در زمانی و در حدی که برای ورود اشخاص، حمل یا جابجایی مصالح ساختمانی لازم است.

ماده ۱۰۳: جایگاه‌های داربست‌های معلق باید از هر سو دارای حفاظ نرده‌ای و پاخور باشند، اما:

الف - اگر کار به نحوی باشد که نتوان حفاظ را با شرایط بند ب ماده ۱۰۰ نصب نمود، ارتفاع حفاظ طرف دیوار را می‌توان ۷۰ سانتیمتر اختیار نمود.

ب - اگر کارگران روی سکو یا جایگاه به طور نشسته کار می‌کنند، نصب حفاظ و پاخور سمت دیوار الزامی نیست ولی در این حالت جایگاه باید مجهز به طناب، کابل یا زنجیرهایی باشد تا کارگران در صورت سر خوردن بتوانند از آن به عنوان دستگیره استفاده نمایند.

ماده ۱۰۴: فاصله بین دیوار و جایگاه باید تا حد امکان کم باشد. مگر در مواردی که کارگران روی جایگاه به طور نشسته کار می‌کنند که در این حالت فاصله بین دیوار و جایگاه را می‌توان حداکثر ۴۵ سانتیمتر اختیار نمود.

مقررات ویژه داربست‌های فلزی لوله‌ای

مقررات کلی

ماده ۱۰۵: داربست‌های فلزی لوله‌ای باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - از مواد مناسبی مانند لوله‌های فولادی یا فلز مشابهی که استقامتی نظیر فولاد دارد، ساختار شده باشند.

ب - استحکام کافی برای نگاهداری بار مورد نظر با ضریب اطمینان چهار داشته باشند.

ماده ۱۰۶: تمام قطعات عمودی و افقی داربست‌های فلزی لوله‌ای باید به طور مطمئنی به همدیگر متصل شوند.

ماده ۱۰۷: لوله‌هایی که در داربست‌های فلزی لوله‌ای بکار می‌روند، باید مستقیم و عاری از زنگزدگی، خوردگی، قرشدگی، و سایر معایب باشند.

ماده ۱۰۸: سرهای انتهایی لوله‌های فلزی باید صاف باشند تا در مواقع افزایش ارتفاع داربست، نقاط اتکا و اتصال، کاملاً روی همدیگر قرار گیرند.

ماده ۱۰۹: لوله‌ها باید به اندازه و با مقاومت مناسب برای باری که می‌باید تحمل نمایند، اختیار شوند، و در هیچ مورد قطر خارجی آنها کمتر از ۵ سانتیمتر نباشد.

پایه‌های عمودی

ماده ۱۱۰: پایه‌ها در داربست‌های فلزی لوله‌ای باید همیشه در وضعیت عمودی نگاهداری شوند و محل استقرار آنها روی زمین از استقامت کافی برخوردار بوده و حتی الامکان از کفشک‌های فلزی با سطح اتکاء مناسب برخوردار باشد.

ماده ۱۱۱: اتصالات در پایه‌های عمودی باید به طریق زیر باشند:

الف - به تیرهای افقی یا سایر قطعات مقاوم که مانع جابجایی آنها شود، اتصال داده شوند.

ب - به تناوب طوری بسته شوند که اتصالات مجاور در یک سطح نباشند.

ماده ۱۱۲: فواصل بین پایه‌های عمودی نباید از اندازه‌های زیر تجاوز نماید:

الف - ۸/۱ متر برای کارهای سنگین با قابلیت تحمل ۳۵۰ کیلوگرم بر مترمربع.

ب - ۳/۲ متر برای کارهای سبک با قابلیت تحمل ۱۲۵ کیلوگرم به مترمربع.

تیرهای افقی

ماده ۱۱۳: تیرهای افقی باید حداقل تا ۳ پایه عمودی ادامه داشته و به طور مطمئن به هر پایه عمودی متصل باشند.

ماده ۱۱۴: اتصالات بین تیرهای افقی باید به پایه‌های عمودی بسته شده و در طبقات مختلف مستقیماً روی هم قرار نگیرند.

ماده ۱۱۵: فاصله عمودی بین تیرهای افقی نباید از ۲ متر تجاوز نماید.

ماده ۱۱۶: زمانی که جایگاه‌های کار از جای خود برداشته می‌شوند، کلیه تیرهای افقی باید برای حفظ پایداری داربست در محل خود باقی بمانند.

دستک‌ها

تعریف: دستک‌ها بخشی از داربست هستند که بر روی آنها جایگاه کار قرار دارد. در داربست‌هایی که فقط دارای یک ردیف پایه هستند، یک سر دستک‌ها در داخل دیوار قرار می‌گیرند، اما در داربست‌های که به وسیله دو ردیف پایه برپا می‌شوند، هر دو سر دستک‌ها بر روی تیرهای افقی قرار داده می‌شوند.

ماده ۱۱۷: در داربست‌های فلزی لوله‌ای یک دستک باید کنار هر پایه عمودی قرار گیرد.

ماده ۱۱۸: طول هر کدام از دستک‌ها در داربست‌های فلزی لوله‌ای نباید از ۵/۱ متر تجاوز نماید.

ماده ۱۱۹: فاصله دستک‌ها برای کارهای سنگین در داربست‌های فلزی لوله‌ای نباید از ۹۰ سانتیمتر و برای کارهای نیمه سنگین از ۱۱۵ سانتیمتر تجاوز نماید.

ماده ۱۲۰: در حالتی که یک سر دستک‌های داربست به دیوار ساختمان تکیه دارند، باید حداقل ۱۰ سانتیمتر در داخل دیوار فرو روند. مهار کردن داربست

ماده ۱۲۱: داربست باید به طور مطمئنی به دیوار ساختمان مهار شود و نحوه اتصال لوله‌های مهار باید به ترتیب زیر باشد:

الف - لوله‌های مهار در نقاط برخورد پایه‌ها با تیرهای افقی به داربست بسته شوند.

ب - انتهای دیگر لوله‌های مهار به بدنه ساختمان به طور محکم بسته شوند.

ج - اولین، آخرین و یکی در میان از پایه‌ها به وسیله لوله‌هایی به ساختمان مهار شوند.

اتصالات

ماده ۱۲۲: مفاصل و اتصالات داربست‌های فلزی لوله‌ای باید:

الف - از جنس فولاد چکش خوار و غیرقابل خورد شدن یا از مواد مشابهی با همان مشخصات و استقامت باشند.

ب - به وسیله قفل و بست یا بوشن و یا سه راهی و چهارراهی بر روی سرتاسر قطعات، به سطوح اتکاء مورد استفاده متصل گردند، به نحوی که اتصالات هرز نبوده و حرکت و لرزش نداشته باشند.

ماده ۱۲۳: اتصالات نباید باعث تغییر شکل در لوله‌ها شده و یا خود تغییر شکل یابند.

ماده ۱۲۴: اتصالات دارای پیچ و مهره باید تا آخرین دندان کاملاً پیچ و سفت شوند.

داربست‌های معلق با راه اندازی دستی

ماده ۱۲۵: تیرهای پیش آمده باید:

الف - دارای مقاومت و سطح مقطع کافی برای تامین استحکام و پایداری داربست باشند.

ب - به طور عمودی به نمای خارجی ساختمان نصب گردند.

ماده ۱۲۶: بخش پیش آمده این تیرها از ساختمان باید به گونه‌ای باشد که در زمانی که جایگاه کار (پلات فورم) در حالت آویزان ثابت مانده، فاصله جایگاه از نمای خارجی ساختمان از ۳۰ سانتیمتر بیشتر نباشد مگر در موارد استثنایی که در ماده ۱۰۴ به آن اشاره شده است.

ماده ۱۲۷: تیرهای پیش آمده باید به وسیله پیچ یا وسایل مشابه به طور مطمئنی به اجزاء اصلی ساختمان متصل و مهار شوند.

ماده ۱۲۸: پیچ‌های مهار باید به خوبی سفت شوند و به طور مطمئنی تیرهای پیش آمده را به اسکلت و بدنه ساختمان متصل سازند.

ماده ۱۲۹: در مواقعی که تیرهای پیش آمده با کیسه‌های شن یا وزنه‌های تعادل مهار می‌شوند، وسایل فوق باید به طور اطمینان بخشی به تیرهای پیش آمده بسته شوند.

ماده ۱۳۰: در انتهای هر یک از تیرهای پیش آمده یا هر یک از تیرآهن‌های حمال باید پیچ‌های متوقف کننده نصب شود.

ماده ۱۳۱: طناب‌های آویز باید:

الف - از الیاف مرغوب طبیعی یا مصنوعی یا سیم فولادی تشکیل شوند.

ب - حداقل دارای ضریب اطمینان ۱۰ برای رشته‌ها و فیبرها و ضریب اطمینان ۶ برای سیم فولادی باشند.

ماده ۱۳۲: طناب‌های آویز باید دور پولی‌ها و قرقره‌های مناسبی جمع شوند تا جایگاه بتواند به راحتی و به طور اطمینان بخشی بالا و پایین برود.

ماده ۱۳۳: طناب‌های آویز باید به طور مناسبی در مقابل سائیدگی و خوردگی محافظت شوند.

ماده ۱۳۴: طول جایگاه‌های کار (پلات فورم‌های) داربست‌های معلق با راه اندازی دستی نباید از ۸ متر و عرض آنها از ۶۰ سانتیمتر تجاوز نماید.

ماده ۱۳۵: جایگاه‌های کار باید:

الف - به وسیله دو یا چند طناب یا زنجیر آویزان باشند، به طوری که بیش از $\frac{3}{5}$ متر از یکدیگر فاصله نداشته باشند.

ب - به وسیله نرده‌هایی که بر روی رکاب‌های فلزی تکیه دارند، محافظت شده و این رکاب‌ها به طناب‌ها و زنجیره‌های آویز متصل شوند.

ماده ۱۳۶: در هیچ زمانی طناب میانی نباید بیشتر از هریک از دو طناب کناری آن کشیده شود.

ماده ۱۳۷: رکاب‌های جایگاه کار (پلات فورم) باید از زیر تخته‌های جایگاه عبور کرده و به طور محکم به آنها بسته شوند.

ماده ۱۳۸: بیش از دو نفر کارگر نباید به طور همزمان بر روی جایگاه داربست معلق با راه‌اندازی دستی کار نمایند.

ماده ۱۳۹: در مواقعی که داربست معلق به راه اندازی دستی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، باید به بدنه ساختمان بسته شود یا به سطح زمین پایین آورده شده و ابزار کار و مصالح از روی آن برداشته شود.

ماده ۱۴۰: داربست معلق با راه اندازی دستی قبل از بکارگیری باید به وسیله دو بار بارگیری آزمایشی در مسافت کوتاه آزمایش شود.

در داربست‌های معلق با راه اندازی دستی که کارگران بر روی جایگاه آن به طور نشسته کار می‌کنند، باید وسایلی پیش بینی شود که جایگاه را حداقل در فاصله ۴۵ سانتیمتر بدنه ساختمان نگهدارد تا هنگام تکان خوردن داربست، مانع برخورد زانوهای کارگران بادیوار گردد. داربست‌های معلق با راه اندازی ماشینی

ماده ۱۴۲: تیرهای پیش آمده باید با مقررات مواد ۱۲۵ تا ۱۲۸ و ماده ۱۳۰ مطابقت داشته باشند.

ماده ۱۴۳: در داربست معلق با راه اندازی ماشینی نباید از کیسه‌های شن یا وزنه‌های تعادل به عنوان وسایل نگهدارنده و مهار تیرهای پیش آمده استفاده شود.

ماده ۱۴۴: فقط کابل‌های آویز فولادی که با مقررات ماده ۱۳۱ (ب) منطبق باشند، باید در داربست‌های معلق با راه اندازی ماشینی بکار برده شوند.

ماده ۱۴۵: طول کابل‌های تعلیق باید به اندازه‌ای باشد که در وضعیتی که جایگاه در پایین‌ترین حد خود قرار دارد، حداقل دو دور کابل روی هر استوانه باقی بماند.

ماده ۱۴۶: انتهای کابل‌های تعلیق باید به طور مطمئنی به وسیله گیره‌ها یا سایر وسایل موثر به ماشین بالابر بسته شوند.

ماده ۱۴۷: ماشین‌های بالابر داربست باید طوری ساخته و نصب گردند که بخش متحرک آنها برای بازرسی به آسانی در دسترس باشد.

ماده ۱۴۸: بدنه ماشین‌های بالابر باید به وسیله پیچ‌ها یا وسایل موثر دیگر به طور مطمئنی به تکیه‌گاه‌ها و دستک‌های جایگاه متصل شود.

ماده ۱۴۹: وینچ‌ها در داربست‌های معلق باید:

الف - از نوع متوقف کننده اتوماتیک باشند

ب - به ضامن، گیره (شیطانک) و یا وسیله قفل کننده موثر دیگر مجهز باشند، به طوری که جایگاه را بتوان در هر سطحی به طور اطمینان بخشی متوقف نمود و مواقعی که از کنترل دست رها می شود، گیره به طور اتوماتیک عمل کند. همچنین زمانی که گیره قبل از پایین آوردن جایگاه، لزوماً از قید رها می شود، یک وسیله مناسب ایمنی باید فراهم باشد تا از برگشت وینچ جلوگیری نماید.

ماده ۱۵۰: شستی یا اهرم راه اندازی ماشین بالابر باید به ترتیبی باشد که وقتی فشار دست از روی آن رها می شود، موتور فوراً متوقف شده و به طور اطمینان بخشی جایگاه را نگهدارد.

ماده ۱۵۱: قسمت های متحرک ماشین بالابر باید حداقل یک بار در هفته بازرسی شود.

ماده ۱۵۲: زمانی که ماشین بالابر جابجا می شود، باید قبل از اینکه مجدداً بکار گرفته شود، مورد بازرسی و معاینه کامل قرار گیرد.

ماده ۱۵۳: جایگاه های کار باید با مقررات ماده ۱۳۵ منطبق باشند.

ماده ۱۵۴: طول جایگاه های کار نباید از ۸ متر و عرض آنها از ۵/۱ متر تجاوز نماید.

ماده ۱۵۵: در مواقعی که کارگران بر روی داربست های معلق سنگین کار می نمایند، ایمنی کابل های تعلیق باید به وسیله قفل کردن وینچ ها یا طرق موثر دیگر تامین گردد.

ماده ۱۵۶: باید از تکان خوردن یا برخورد داربست های معلق به بدنه ساختمان به وسیله قیدها، نرده های حایل و غیره جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۵۷: وقتی که از داربست معلق با راه اندازی ماشینی استفاده نمی شود، باید:

الف - کلیه ابزارها و سایر وسایل قابل حمل از روی آن برداشته شوند.

ب - در محل خود به طور اطمینان بخشی ثابت شده و یا به سطح زمین پایین آورده شود.

داربست دیوار کوب (Bracket Scaffolds)

تعریف: داربست دیوار کوب تشکیل می شود از یک سکوی کار که به شکل بالکن و به وسیله تکیه گاه های گوناگون شکل به بدنه ساختمان متصل و مهار می گردد.

ماده ۱۵۸: تکیه گاه های داربست دیوار کوب باید دارای مقاومت کافی و از جنس فلز مناسب بوده و به طور اطمینان بخشی به وسیله پیچ و مهره و واشر به بدنه ساختمان مهار گردند.

ماده ۱۵۹: داربست دیوار کوب فقط باید مورد استفاده کارگرانی از قبیل درودگران، رنگ کاران و برق کاران که به لوازم و تجهیزات سنگینی احتیاج ندارند، قرار گیرد.

ماده ۱۶۰: عرض سکوی کار داربست دیوار کوب نباید از ۷۵ سانتیمتر بیشتر باشد.

ماده ۱۶۱: تکیه گاه های داربست دیوار کوب باید به گونه ای طراحی شوند تا حداقل در مقابل ۱۷۵ کیلوگرم بار وارده به قسمت جلو آن مقاومت نمایند.

ماده ۱۶۲: فاصله بین تکیه گاه های داربست دیوار کوب نباید از ۳ متر تجاوز نماید.

داربست نردبانی

ماده ۱۶۳: داربست نردبانی فقط باید برای کارهای سبکی به کار روند که در آنها از مصالح کمی استفاده می شود و بطور کلی باید برای انجام کار مورد نظر مناسب باشد (مانند رنگ کاری، گچ کاری و امثال آن)

ماده ۱۶۴: نردبان های دو طرفه ای که برای پایه های داربست نردبانی بکار می روند ضمن آنکه باید دارای مقاومت و استحکام کافی باشند، باید دارای یکی از دو شرط زیر نیز باشند:

الف - یا در عمقی از زمین فرو رفته باشند که بادر نظر گرفتن نوع خاک تعیین می شود.

ب - یا به شیوه ای روی زیر پایه ای ها یا تخته هایی قرار داده شوند که هر دو پایه هر نردبان روی سطح تراز قرار گیرند. همچنین پایه های آنها به طور محکمی مهار گردند تا از لغزیدنشان جلوگیری شود.

ماده ۱۶۵: در مواردی که از نردبان دو طرفه برای ایجاد داربست استفاده می‌شود نباید ارتفاع داربست از ۲/۵ متر بیشتر باشد همچنین تخته جایگاه باید در سطح تراز قرار داده شده و از پله سوم بالای نردبان‌ها بالاتر قرار نگیرد.

ماده ۱۶۶: از داربست نردبانی نباید در هر زمان بیش از یک نفر استفاده نمایند.

بخش دوم - نردبان

ماده ۱۶۷: پایه‌ها و پله‌های نردبان چوبی باید از چوب مرغوب ساخته شده والیاف چوب در جهت طول قطعات باشند. همچنین اجزاء نردبان باید فاقد هرگونه عیب و ایراد ظاهری از قبیل ترک، شکستگی و پوسیدگی باشد.

ماده ۱۶۸: پله‌های نردبان چوبی باید به صورت کام و زبانه به طور محکم به پایه‌ها متصل گردیده باشند از بکار بردن نردبان چوبی که پله‌های آن فقط به وسیله میخ و پیچ به پایه‌های متصل شده باشند، باید خودداری گردد.

ماده ۱۶۹: پله‌های نردبان فلزی باید عاج دار باشند تا از لغزش پا بر روی آنها پیشگیری بعمل آید.

ماده ۱۷۰: نردبان دو طرفه باید مجهز به ضامن یا قیدی باشد که از باز شدن بیش از حد پایه‌ها جلوگیری نماید. ضمناً در حالت باز نباید ارتفاع آن از ۳ متر بیشتر باشد.

ماده ۱۷۱: طول نردبان یک طرفه قابل حمل نباید از ده متر تجاوز نماید.

ماده ۱۷۲: پله‌ها و پایه‌های نردبان باید از مواد روغنی و لغزنده عاری باشند.

ماده ۱۷۳: از رنگ کردن نردبان چوبی که باعث پوشیده شدن نواقص آن می‌گردد، باید خودداری بعمل آید و برای محافظت آن از پوسیدگی، باید از مواد محافظ شفاف استفاده شود.

ماده ۱۷۴: نردبان‌های فلزی باید به وسیله ضد زنگ یا مواد مناسب دیگر در مقابل خوردگی و زنگ زدگی محافظت شوند، مگر آنکه از فلزات زنگ نزن از قبیل آلومینیوم ساخته شده باشند.

ماده ۱۷۵: نردبانی که روی یک پایه تک به وسیله اتصال چوب‌های افقی ساخته شود، نباید مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۱۷۶: دو نردبان کوتاه نباید بهم متصل و به جای نردبان بلند بکار برده شوند.

ماده ۱۷۷: از افزودن ارتفاع نردبان به وسیله قرار دادن جعبه یا بشکه و نظایر آن در زیر پایه‌های نردبان باید خودداری بعمل آید.

ماده ۱۷۸: نردبان دو طرفه نباید با جمع کردن دو ضلع آن بر روی هم، به جای نردبان یک طرفه بکار برده شود.

ماده ۱۷۹: لوله‌های بالای نردبان دو طرفه باید در فواصل مناسب روغنکاری شوند تا حرکت آنها به آسانی انجام و از شکسته شدن آنها جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۸۰: از نردبانی که پله‌های آن در رفته و معیوب است و یا فاقد یک پله است و یا اینکه پایه‌های آن دارای نقص، ترک و شکستگی است. به هیچ وجه نیایستی استفاده نمود چنانچه نردبان قابل تعمیر نیست، باید فوراً آن را معدوم نمود تا مورد استفاده کسی قرار نگیرد.

ماده ۱۸۱: در نردبان‌های ثابت برای هر ۹ متر ارتفاع باید یک پاگرد پیش‌بینی گردد و هر قطعه از نردبان که حد فاصل دو پاگرد است باید به نحوی قرار گیرد که در امتداد قطعه قبلی نباشد.

ماده ۱۸۲: نردبان نباید در جلوی دری که باز می‌شود قرار داده شود، مگر آنکه در قبلاً به طور محکم بسته و قفل شده باشد.

ماده ۱۸۳: در جایی که رفت و آمد زیاد است و همچنین در ساختمان‌های بیش از دو طبقه، باید برای بالا رفتن و پایین آمدن از نردبان‌های جداگانه استفاده شود.

ماده ۱۸۴: از یک نردبان نباید در هر زمان بیش از یک نفر استفاده نماید.

ماده ۱۸۵: در هنگام استقرار نردبان، باید فاصله بین پایه نردبان تا پای دیوار تقریباً در حدود یک چهارم طول نردبان اختیار شود.

ماده ۱۸۶: در مواردی که امکان تکیه دادن و استقرار نردبان با شیب مناسب و ایمن وجود نداشته باشد، باید برای جلوگیری از حرکت نردبان، تکیه گاه یا پایه آن به طور محکم بسته و یا مهار شود.

ماده ۱۸۷: چنانچه نردبان در محلی که احتمال لغزش دارد، قرار داده شود، باید به وسیله گوه یا کفشک لاستیکی شیاردار یا سایر وسایل و موانع مشابه، از لغزش پایه‌ها بر روی زمین جلوگیری بعمل آید. همچنین تکیه گاه نردبان در قسمت بالا نیز باید دارای استحکام لازم باشد.

ماده ۱۸۸: طول نردبان باید طوری انتخاب شود که پس از استقرار صحیح آن، انتهای فوقانی آن حدود یک متر از کف محلی که کارگر در آن پیاده می‌شود، بالاتر بوده و این قسمت اضافی فاقد پله باشد. ضمناً قسمت اضافی می‌تواند فقط دارای یک ضلع باشد.

ماده ۱۸۹: از تکیه دادن نردبان به ستون استوانه‌ای، از قبیل لوله فلزی یا تیر چوبی و غیره و همچنین نشن دیوار باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۹۰: کارگران را نباید به بالا بردن و پایین آوردن بارهای سنگین یا حجیم به وسیله نردبان وادار نمود.

ماده ۱۹۱: بالا بردن آسفالت یا قیر داغ به وسیله نردبان مجاز نمی‌باشد.

فصل پنجم - تخریب

بخش اول - عملیات مقدماتی تخریب

ماده ۱۹۲: قبل از اینکه عملیات تخریب شروع شود، باید بازدید دقیقی از کلیه قسمت‌های ساختمان در دست تخریب بعمل آمده و در صورت وجود قسمت‌های خطرناک و قابل ریزش، اقدامات احتیاطی از قبیل نصب شمع، سپر و حایل و ستون‌های موقتی جهت مهار آن قسمت‌ها بعمل آید.

ماده ۱۹۳: قبل از شروع کار، جریان برق، گاز، آب و سایر خدمات مشابه با اطلاع و نظارت سازمان‌های مربوطه به طور مطمئن قطع و در صورت نیاز به برقراری موقت آنها، این عمل نیز باید با موافقت و نظارت سازمان‌های ذیربط و رعایت کلیه احتیاطات و مقررات ایمنی مربوطه انجام گردد.

ماده ۱۹۴: منطقه خطر در اطراف ساختمان در دست تخریب باید کاملاً محصور و علامات خطر و هشدار دهنده نصب گردد و از ورود افراد غیرمسئول به منطقه محصور شده جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۹۵: در هنگام شب، مرز منطقه محصور شده باید با نصب چراغ‌های قرمز و یا علائم مشخصه دیگر از قبیل تابلوهای شبرنگ و غیره مشخص گردد.

ماده ۱۹۶: کلیه راه‌های ورودی و خروجی ساختمان در دست تخریب به جز راهی که برای عبور و مرور کارگران و افراد مسئول در نظر گرفته شده، باید مسدود گردد.

ماده ۱۹۷: کلیه شیشه‌های موجود در درها و پنجره‌ها باید قبل از شروع عملیات تخریب، درآورده شده و در محل مناسبی انبار گردد.

بخش دوم - اصول کلی تخریب

ماده ۱۹۸: عملیات تخریب باید از بالاترین قسمت یا طبقه شروع و به پایین‌ترین قسمت یا طبقه ختم گردد، مگر در موارد خاصی که تخریب به طور یکجا و استفاده از مواد منفجره در فونداسیون و از راه دور با رعایت کلیه احتیاطات و مقررات ایمنی مربوطه و کسب مجوزهای لازم انجام و یا از طریق کشیدن با کابل و واژگون کردن و یا از طریق ضربه زدن با وزنه‌های در حال نوسان انجام شود.

ماده ۱۹۹: در مواردی که عمل تخریب از طریق کشش و واژگون کردن انجام می‌شود، باید از کابل‌های فلزی محکم استفاده شده و کلیه کارگران و افراد مسئول در فاصله مناسب و مطمئن و کاملاً دور از منطقه خطر مستقر شوند.

ماده ۲۰۰: در مواردی که از وزنه‌های در حال نوسان برای تخریب استفاده می‌شود باید در اطراف محل اصابت وزنه، میدان عملی به عرض ۵/۱ برابر ارتفاع ساختمان در نظر گرفته شود.

ماده ۲۰۱: وزنه‌های در حال نوسان مذکور در ماده فوق باید به ترتیبی کنترل گردند که به جز ساختمان در دست تخریب به جای دیگر اصابت نمایند.

ماده ۲۰۲: از تخریب قسمت‌هایی از ساختمان که باعث تخریب و ریزش ناگهانی قسمت‌های دیگر ساختمان گردد باید جلوگیری به عمل آید.

ماده ۲۰۳: در پایان کار روزانه، قسمت‌های دردست تخریب نباید در شرایط ناپایداری که در برابر فشار باد یا ارتعاشات آسیب‌پذیر باشند، رها گردند.

ماده ۲۰۴: مصالح و مواد حاصل از تخریب هر قسمت یا طبقه باید به موقع به محل مناسبی منتقل گردد و از انباشته شدن آن به ترتیبی که مانع از انجام کار شده و یا استحکام طبقات پایین‌تر را به خطر اندازد، جلوگیری به عمل آید.

ماده ۲۰۵: میخ‌های موجود در تیرها و تخته‌های حاصل از تخریب باید بلافاصله به داخل چوب فرو کوبیده و یا کشیده شوند.

ماده ۲۰۶: در صورت لزوم، جهت جلوگیری از پخش گرد و غبار ناشی از تخریب، باید در فواصل زمانی مناسب قسمت‌های دردست تخریب به وسیله آب فشان مرطوب گردد.

ماده ۲۰۷: کلیه پرتگاه‌ها و دهانه‌های موجود در کف طبقات و سایر قسمت‌ها به استثناء دهانه‌هایی که برای حمل و انتقال مواد و مصالح حاصل از تخریب و یا لوازم کار مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید به وسیله نرده یا حفاظ‌های مناسب محصور یا پوشانده شوند.

ماده ۲۰۸: در محوطه تخریب باید گذرگاه‌های مطمئنی برای عبور و مرور کارگران در نظر گرفته شود. این گذرگاه‌ها باید روشن و فاقد هرگونه مانع باشد.

ماده ۲۰۹: به استثناء پلکان‌ها، راهروها و نردبان‌ها و درهایی که برای استفاده کارگران بکار می‌رود باید کلیه راه‌های ارتباطی دیگر ساختمان در تمام مدت تخریب مسدود گردد.

ماده ۲۱۰: در محل‌های ورود و خروج کارگران به ساختمان مورد تخریب، باید راهروهای سرپوشیده با حداقل سه متر طول و عرض نیم متر بیش از عرض درب ورودی ساخته شود تا از سقوط مصالح بر روی آنان جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۱۱: مصالح ساختمانی نباید به وسیله سقوط آزاد به خارج پرتاب شود، مگر آنکه پرتاب از داخل کانال‌های چوبی یا فلزی انجام گیرد.

ماده ۲۱۲: کانال‌های چوبی یا فلزی که برای هدایت مصالح به خارج به کار می‌رود چنانچه بیش از ۴۵ درجه شیب داشته باشد باید از چهار طرف کاملاً مسدود باشد، به استثنای دهانه‌هایی که برای ورود و خروج مصالح تعبیه گردیده است.

ماده ۲۱۳: دهانه خارجی کانال‌های چوبی یا فلزی باید مجهز به دریچه محکمی بوده و در هنگام کار به وسیله یک نفر کارگر مراقبت شود و در سایر مواقع درب آن مسدود باشد. همچنین در ابتدای کانال‌های مزبور نیز باید تدابیر و احتیاطات لازم برای جلوگیری از سقوط اتفاقی کارگران به داخل دهانه ورودی به کار برده شود.

ماده ۲۱۴: محل نگهداری ابزار و وسایل ساختمانی و ساختمان‌های موقت کارگران باید در جایی قرار داشته باشند که در معرض خطر ریزش و یا سقوط مصالح و مواد حاصل از تخریب نباشند.

بخش سوم - تخریب و برچیدن دیوارها

ماده ۲۱۵: دیوار یا قسمتی از دیوار که ارتفاع آن بیش از ۲۲ برابر ضخامت آن است، نباید بدون مهارهای جانبی آزاد بماند.

ماده ۲۱۶: برای خراب کردن و برچیدن دیوارهای نازک و مرتفع و فاقد استحکام کافی به طریق دستی باید از داربست استفاده شود.

ماده ۲۱۷: در مواردی که دیوار از طریق وارد آوردن نیرو و فشار تخریب می‌گردد، باید کلیه کارگران و افراد از منطقه ریزش دور نگهداشته شوند.

ماده ۲۱۸: قبل از خراب کردن هر یک از دیوارهای داخلی یا خارجی باید سوراخ‌ها و دهانه‌هایی که تا فاصله سه متر از محل تخریب در کف طبقه قرار دارند، به وسیله مصالح مقاوم به ابعاد کافی پوشانده شوند، مگر آنکه در طبقات پایین مطلقاً کارگری کار نکند و یا راه‌های ورود به این طبقات قبلاً مسدود شده باشد.

ماده ۲۱۹: دیوارهایی که برای نگهداری خاک زمین یا ساختمان‌های مجاور ساخته شده‌اند، نباید تخریب گردند مگر آن‌که قبلاً آن خاک برداشته شده و یا ساختمان مربوط به وسیله شمع و سپر محافظت شده باشد.

بخش چهارم - تخریب و برچیدن طاق‌ها

ماده ۲۲۰: در طاق‌های ضربی چه‌هنگامی که سوراخ در آن ایجاد می‌شود و چه‌هنگام تخریب آن باید آجرها و مصالح بین دو تیر آهن تا تکیه گاه‌های طاق به طور کامل برداشته شود.

ماده ۲۲۱: هنگام تخریب طاق پس از برداشتن قسمتی از طاق، باید روی تیر آهن یا تیرچه‌ها به‌طور عرضی الوارهایی حداقل به ضخامت ۵ سانتیمتر و به عرض ۲۵ سانتیمتر به تعداد کافی گذارده شود تا کارگران بتوانند در روی آنها مستقر شده و به کار خود ادامه دهند.

ماده ۲۲۲: هنگام تخریب طاق، باید طبقه زیر آن به طوری مسدود شود که هیچیک از کارگران نتوانند در آن رفت و آمد کنند.

بخش پنجم - تخریب و برچیدن اسکلت فلزی ساختمان

ماده ۲۲۳: در صورت استفاده از جرثقیل برای پایین آوردن تیر آهن‌ها و قطعات فولادی، مقررات آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها باید رعایت گردد.

ماده ۲۲۴: پس از تخریب و برداشتن طاق اگر نصب جرثقیل ساختمانی روی تیر آهن ضروری باشد باید قبلاً به وسیله الوار تمام اطراف محل نصب جرثقیل به جز قسمتی که برای حمل وسایل و مواد لازم باشد، پوشانده شده و به طرز محکم و مطمئن استقرار یابد.

ماده ۲۲۵: هنگام پایین آوردن تیر آهن‌های بریده شده به وسیله جرثقیل، برای حفظ تعادل و جلوگیری از لنگر بار باید از طناب هدایت کننده نیز استفاده شود.

ماده ۲۲۶: از آویزان شدن کارگران به کابل دستگاه‌های بالابر یا استقرار آنان روی تیر آهن‌های در حال حمل باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۲۷: هنگام استفاده از جرثقیل برای حمل کپسول‌های اکسیژن و استیلن باید از محفظه‌هایی استفاده شود که این کپسول‌ها به طور مطمئن در آن مستقر شده باشند.

ماده ۲۲۸: قبل از بریدن تیر آهن باید احتیاط‌های لازم به منظور جلوگیری از نوسانات آزاد تیر آهن بعد از برش بعمل آید تا صدمه‌ای به اشخاص و یا وسایل وارد نیاید.

ماده ۲۲۹: پایین آوردن تیر آهن‌های بریده شده باید به طور آهسته انجام شود و انداختن آنها از بالا مطلقاً ممنوع است.

ماده ۲۳۰: هنگامی که تخریب ساختمان فلزی بدون استفاده از جرثقیل انجام می‌گیرد، باید قبل از برداشتن تیر آهن‌ها و ستون‌های هر طبقه، کف طبقه بلافاصله زیر آن با الوار پوشانیده شود.

بخش ششم - تخریب دودکش‌های بلند، برج‌ها و سازه‌های مشابه

ماده ۲۳۱: دودکش‌های بلند، برج‌ها و سازه‌های مشابه، نباید از طریق انفجار یا واژگونی تخریب شوند، مگر آن‌که قبلاً محدوده حفاظت شده و مطمئنی با وسعت کافی در اطراف آن در نظر گرفته شده باشد.

ماده ۲۳۲: در صورتی که قرار باشد سازه‌های مذکور در ماده ۲۳۱ به طریق دستی تخریب گردد، باید از داربست استفاده شود.

ماده ۲۳۳: به تناسب تخریب سازه‌های مذکور از بالا به پایین سکوی داربست نیز باید به تدریج پایین آورده شود، به ترتیبی که همواره محل استقرار کارگران مربوطه پایین‌تر از نقطه بالایی سازه بوده و این اختلاف ارتفاع کمتر از ۵۰ سانتیمتر و بیشتر از ۱۵۰ سانتیمتر نباشد.

ماده ۲۳۴: از ایستادن و استقرار کارگران در بالای سازه‌های مذکور باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۳۵: مصالح حاصله از تخریب سازه‌های مورد بحث باید از داخل به پایین ریخته شده و برای جلوگیری از تجمع مصالح باید قبلاً دریچه‌ای در پایین‌ترین قسمت سازه جهت تخلیه آن ایجاد شود.

ماده ۲۳۶: تخلیه مصالح مذکور در ماده فوق، فقط باید پس از توقف کار تخریب انجام شود.

ماده ۲۳۷: در صورت استفاده از بالابر، تکیه گاه آن باید مستقل از داربست باشد.

فصل ششم - گودبرداری و حفاری

بخش اول - عملیات مقدماتی گودبرداری و حفاری

ماده ۲۳۸: قبل از اینکه عملیات گودبرداری و حفاری شروع شود، اقدامات زیر باید انجام شود.

الف - زمین مورد نظر از لحاظ استحکام دقیقاً مورد بررسی قرار گیرد.

ب - موقعیت تاسیسات زیرزمینی از قبیل کانال‌های فاضلاب، لوله کشی آب، گاز، کابل‌های برق، تلفن و غیره که ممکن است در حین انجام عملیات گودبرداری موجب بروز خطر و حادثه گردند و یا خود دچار خسارت شوند، باید مورد شناسایی قرار گرفته و در صورت لزوم نسبت به تغییر مسیر دائم یا موقت و یا قطع جریان آنها اقدام گردد.

ج - در صورتی که تغییر مسیر یا قطع جریان تاسیسات مندرج در بند ب امکان‌پذیر نباشد باید به طرق مقتضی از قبیل نگهداشتن به طور معلق و یا محصور کردن و غیره، نسبت به حفاظت آنها اقدام شود.

د - موانعی از قبیل درخت، تخته سنگ و غیره از زمین مورد نظر خارج گردند.

ه - در صورتی که عملیات گودبرداری و حفاری احتمال خطری برای پایداری دیوارها و ساختمان‌های مجاور در برداشته باشد، باید از طریق نصب شمع، سپر و مهارهای مناسب و رعایت فاصله مناسب و ایمن گودبرداری و در صورت لزوم با اجرای سازه‌های نگهدارنده قبل از شروع عملیات، ایمنی و پایداری آنها تامین گردد.

بخش دوم - اصول کلی گودبرداری و حفاری

ماده ۲۳۹: اگر در مجاورت محل گودبرداری و حفاری کارگرانی مشغول به کار دیگری باشند، باید اقدامات احتیاطی برای ایمنی آنان به عمل آید.

ماده ۲۴۰: دیواره‌های هر گودبرداری که عمق آن بیش از ۱۲۰ سانتیمتر بوده و احتمال خطر ریزش وجود داشته باشد، باید به وسیله نصب شمع، سپر و مهارهای محکم و مناسب حفاظت گردد، مگر آنکه دیواره‌ها دارای شیب مناسب (کمتر از زاویه پایدار شیب خاکریزی) باشند. ماده ۲۴۱: در مواردی که عملیات گودبرداری و حفاری در مجاورت خطوط راه آهن، بزرگراه‌ها و مراکز و تاسیساتی که تولید ارتعاش می‌نمایند، انجام شود باید تدابیر احتیاطی از قبیل نصب شمع، سپر و مهارهای مناسب برای جلوگیری از خطر ریزش اتخاذ گردد.

ماده ۲۴۲: مصالح حاصل از گودبرداری و حفاری نباید به فاصله کمتر از نیم متر از لبه گود ریخته شود. همچنین این مصالح نباید در پیاده روها و معابر عمومی به نحوی انباشته شود که مانع عبور و مرور گردد.

ماده ۲۴۳: دیواره‌های محل گودبرداری و حفاری در موارد ذیل باید دقیقاً مورد بررسی و بازدید قرار گرفته و در نقاطی که خطر ریزش بوجود آمده است، وسایل ایمنی نصب و یا نسبت به تقویت آنها اقدام گردد.

الف - بعد از یک وقفه ۲۴ ساعته یا بیشتر در کار.

ب - بعد از هر گونه عملیات انفجاری.

ج - بعد از ریزش‌های ناگهانی.

د - بعد از صدمات اساسی به مهارها.

ه - بعد از یخبندان‌های شدید.

و - بعد از باران‌های شدید.

ماده ۲۴۴: در محل‌هایی که احتمال سقوط اشیاء به محل گودبرداری و حفاری وجود دارد، باید موانع حفاظتی برای جلوگیری از وارد شدن آسیب به کارگران پیش‌بینی گردد. همچنین برای پیشگیری از سقوط کارگران و افراد عابر به داخل محل گودبرداری و حفاری نیز باید اقدامات احتیاطی از قبیل محصور کردن محوطه گودبرداری، نصب نرده‌ها، موانع، وسایل کنترل مسیر، علائم هشدار دهنده و غیره انجام شود.

ماده ۲۴۵: شب‌ها در کلیه معابر و پیاده‌روهای اطراف محوطه گودبرداری و حفاری باید روشنایی کافی تامین شود و همچنین علائم هشدار دهنده شبانه از قبیل چراغ‌های احتیاط، تابلوهای شبرنگ و غیره در اطراف منطقه محصور شده نصب گردد، به طوری که کلیه عابران و رانندگان وسایل نقلیه از فاصله کافی و به موقع متوجه خطر گردند.

ماده ۲۴۶: قبل از قرارداد ماشین آلات و وسایل مکانیکی از قبیل جرثقیل، بیل مکانیکی، کامیون و غیره و یا انباشتن خاک‌های حاصل از گودبرداری و حفاری و مصالح ساختمانی در نزدیکی لبه‌های گود، باید شمع، سپر و مهارهای لازم جهت افزایش مقاومت در مقابل بارهای اضافی در دیواره گود نصب گردد.

ماده ۲۴۷: در صورتی که از وسایل بالابر برای حمل خاک و مواد حاصل از گودبرداری و حفاری استفاده شود، باید پایه‌های این وسایل به طور محکم و مطمئن نصب گردیده و خاک و مواد مذکور نیز باید با محفظه‌های ایمن و مطمئن بالا آورده شود.

ماده ۲۴۸: هرگاه دیواری جهت حفاظت یکی از دیواره‌های گودبرداری مورد استفاده قرار گیرد باید به وسیله مهارهای لازم پایداری آن تامین شود.

ماده ۲۴۹: در صورتی که از موتورهای احتراق داخلی در داخل گود استفاده شود، باید با اتخاذ تدابیر فنی، گازهای حاصله از کار موتور به طور موثر از منطقه کار کارگران تخلیه گردد.

ماده ۲۵۰: چنانچه وضعیت گود یا شیار به نحوی است که روشنایی کافی با نور طبیعی تامین نمی‌شود باید جهت جلوگیری از حوادث ناشی از فقدان روشنایی، از منابع نور مصنوعی استفاده شود.

ماده ۲۵۱: در صورتی که احتمال نشت و تجمع گازهای سمی و خطرناک در داخل کانال وجود داشته باشد باید با اتخاذ تدابیر فنی و نصب وسایل تهویه، هوای منطقه تنفسی کارگران به طور موثر تهویه گردد. همچنین در صورت تجمع آب در کانال باید نسبت به تخلیه آن اقدام شود.

ماده ۲۵۲: در مواردی که حفاری در زیر پیاده‌روها ضروری باشد، باید جهت پیشگیری از خطر ریزش اقدامات احتیاطی از قبیل نصب مهارهای مناسب با استقامت کافی انجام و با نصب موانع، نرده‌ها و علائم هشداردهنده، منطقه خطر به طور کلی محصور و از عبور و مرور افراد جلوگیری به عمل آید.

ماده ۲۵۳: در گودها و شیارهایی که عمق آن‌ها از یک متر بیشتر باشد، نباید کارگران را به تنهایی به کار گمارد.

ماده ۲۵۴: در حفاری با بیل و کلنگ باید کارگران به فاصله کافی از یکدیگر به کار گمارده شوند.

ماده ۲۵۵: در شیاره‌های عمیق و طولانی که عمق آنها بیش از یک متر باشد، باید به ازاء حداکثر هر سی متر طول، یک نردبان کار گذارده شود. لبه بالایی نردبان باید تا حدود یک متر بالاتر از لبه شیار ادامه داشته باشد.

بخش سوم - راه‌های ورود و خروج به محل گودبرداری و حفاری

ماده ۲۵۶: برای رفت و آمد کارگران به محل گودبرداری باید راه‌های ورودی و خروجی مناسب و ایمن در نظر گرفته شود. در محل گودهایی که عمق آن بیش از ۶ متر باشد، باید برای هر شش متر یک سکو یا پاگرد برای نردبان‌ها، پله‌ها و راه‌های شیب دار پیش‌بینی گردد. این سکوها یا پاگردها و همچنین راه‌های شیب دار و پلکان‌ها باید به وسیله نرده‌های مناسب محافظت شوند.

ماده ۲۵۷: عرض معابر و راه‌های شیب دار ویژه وسایل نقلیه نباید کمتر از چهارمتر باشد و در طرفین آن باید موانع محکم و مناسبی نصب گردد. در صورتی که این حفاظ از چوب ساخته شود. قطر آن نباید از بیست سانتیمتر کمتر باشد.

ماده ۲۵۸: در محل گودبرداری باید یک نفر نگهبان مسئول نظارت بر ورود و خروج کامیون‌ها و ماشین‌آلات سنگین باشد و نیز برای آگاهی کارگران و سایر افراد، علائم هشداردهنده در معبر ورود و خروج کامیون‌ها و ماشین‌آلات مذکور نصب گردد.

ماده ۲۵۹: راه‌های شیب دار و معابری که در زمین‌های سخت (بدون استفاده از تخته‌های چوبی) ساخته می‌شود باید بدون پستی و بلندی و ناهمواری باشد.

ماده ۲۶۰: افرادی که در عملیات گودبرداری و حفاری بکار گرفته می‌شوند، باید دارای تجربه کافی بوده و همچنین افراد ذیصلاح بر کار آنان نظارت نمایند.

بخش چهارم - حفر چاه‌های آب و فاضلاب با وسایل دستی

ماده ۲۶۱: کلیه پیمانکاران چاه کن باید دارای وسایل و ابزار کار سالم و بدون نقص و همچنین وسایل حفاظت فردی طبق ضوابط آیین نامه حفاظتی حفر چاه‌های دستی و آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی، به ویژه کلاه ایمنی، پمپ هوادهی، چکمه لاستیکی، کمر بند ایمنی و طناب نجات باشند و این وسایل را در اختیار کارگران خود قرار داده و در مورد کاربرد صحیح آن نظارت نمایند.

ماده ۲۶۲: افرادی که در عملیات حفر چاه‌های آب و فاضلاب بکار گرفته می‌شوند، باید دارای تجربه کافی در این امر بوده و پیمانکاران مربوطه بر کار آنان نظارت نمایند.

ماده ۲۶۳: در انتخاب محل حفر چاه فاضلاب باید موقعیت چاه‌های فاضلاب قدیمی مورد توجه قرار گرفته و فاصله چاه جدید با چاه قدیم با نظر مهندس ناظر و صاحب کار و یا پیمانکار اصلی صاحب کار به اندازه‌ای در نظر گرفته شود که خطر ریزش و مرتبط شدن خودبخود دو چاه وجود نداشته باشد و یا قبل از شروع حفاری، نسبت به تخلیه چاه فاضلاب قدیمی و پر کردن آن با خاک و شفته یا مصالح مناسب دیگر اقدام گردد.

ماده ۲۶۴: در هر مرتبه ورود مقنی به چاه، باید بررسی لازم از نظر وجود گازهای سمی و خطرناک و همچنین کمبود اکسیژن بعمل آید.

ماده ۲۶۵: برای پیشگیری از خطرات و عوارض مربوط به کمبود اکسیژن و وجود گازهای زیان آور و خطرناک، باید به وسیله پمپ هوادهی نسبت به تهویه هوای چاه اقدام گردد و چنانچه شرایط کار به نحوی باشد که اقدام فوق کافی و موثر نباشد، باید کارگر مقنی به ماسک تنفسی با هوای فشرده و لوله خرطومی مجهز گردد.

ماده ۲۶۶: مقنی قبل از ورود به چاه باید طناب نجات و کمر بند ایمنی را به خود بسته و انتهای آزاد طناب نجات را در بالای چاه در نقطه ثابتی محکم نموده باشد.

ماده ۲۶۷: پس از خاتمه کار روزانه، دهانه چاه باید به وسیله صفحات محکم، مقاوم و مناسب به نحو ایمن پوشانده شده و علامت گذاری شود.

ماده ۲۶۸: دهانه چاه باید به عمق حداقل ۱/۵ متر با آجر و ملات سیمان طوقه چینی شده و در خاتمه عملیات توری مسدود و پوشانده شود که مقاومت کافی در برابر بارهای وارده و نیز عوامل جوی داشته باشد، همچنین در زمین‌هایی که خاک دستی ریخته شده باشد، عمل طوقه چینی باید بعد از برداشتن خاک دستی انجام شود.

ماده ۲۶۹: لوله‌های فاضلاب باید از طریق گلدان به چاه مرتبط گردند. همچنین گلدان باید دارای استحکام کافی بوده و نحوه استقرار آن در دهانه چاه به نحوی باشد که بتواند فاضلاب را به طور عمودی و در امتداد محور استوانه چاه هدایت و از ریزش آب به دیواره چاه جلوگیری نماید.

ماده ۲۷۰: چنانچه دهانه چاه دارای درب باشد، این درب باید مجهز به قفل و بست مناسب و مطمئن باشد.

ماده ۲۷۱: برای هر نوع چاه اعم از آب یا فاضلاب باید لوله‌هاواکش مناسب پیش‌بینی شود.

ماده ۲۷۲: محل چاه باید در نقشه نهایی ساختمان دقیقاً مشخص باشد. همچنین در خاتمه عملیات ساختمانی بر روی محل احداث یا پوشش دهانه چاه نیز باید علائم مشخصه نصب گردد.

ماده ۲۷۳: در عملیات حفر چاه با وسایل دستی، باید علاوه بر موارد فوق، مفاد آیین نامه و مقررات حفاظتی حفر چاه‌های دستی نیز رعایت گردد.

فصل هفتم - ساخت و برپا نمودن اسکلت‌های فلزی و بتنی

ماده ۲۷۴: هنگام برپا نمودن اسکلت فلزی و نصب ستون‌ها، تیرها و خرپاها، تا زمانی که جوشکاری لازم انجام نگردیده و یا حداقل نصف پیچ و مهره‌ها بسته نشده‌اند، نباید کابل نگهدارنده جرثقیل را از آنها جدا نمود.

ماده ۲۷۵: قبل از نصب تیر آهن بر روی تیر آهن دیگر، تیر آهن زیرین باید صددرصد پیچ و مهره و یا جوشکاری شده باشد.

ماده ۲۷۶: برای بالا بردن تیرهای آهن و سایر اجزاء اسکلت فلزی، نباید از زنجیر استفاده شود، بلکه باید کابل‌های فلزی یا طناب‌های محکم و مناسب با ضرائب اطمینان مندرج در «آیین نامه وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه‌ها» بکار برده شود. همچنین برای جلوگیری از خمش بیش از حد کابل فلزی، باید چوب یا مواد مناسب دیگری در بین تیر آهن و کابل قرار داده شود.

ماده ۲۷۷: تیرها و ستون‌ها باید بلافاصله پس از نصب و جوشکاری و یا پیچ و مهره شدن از نظر اطمینان به انجام صحیح و کامل کار، مورد بازدید قرار گیرند.

ماده ۲۷۸: هنگام بالا بردن تیر آهن و سایر اجزاء اسکلت فلزی به وسیله جرثقیل، باید برای جلوگیری از نوسان شدید آنها و ایجاد حادثه، به وسیله چند رشته طناب و به طور دستی، حرکت آنها را کنترل نمود.

ماده ۲۷۹: در قسمت‌های مناسبی از اجزاء اسکلت فلزی، باید نقاط اتصال کافی برای قلاب طناب مهار و داربست‌های معلق پیش بینی شود.

ماده ۲۸۰: در مواقع بارندگی شدید یا وزش بادهای سخت و یا در مواردی که به علت ناکافی بودن روشنایی، احتمال خطر حادثه افزایش می‌یابد، باید از ادامه عملیات برپایی اسکلت فلزی جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۸۱: تیر آهن‌ها و سایر اجزاء اسکلت فلزی در هنگام نصب نباید آغشته به برف، یخ و سایر مواد لغزنده باشند.

ماده ۲۸۲: هنگام برپا نمودن اسکلت فلزی باید از ورود افراد به داخل منطقه خطر جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۸۳: جوشکاری الکتریکی اسکلت فلزی به وسیله داربست‌های آویزان که با کابل نگهداری می‌شوند، مجاز نمی‌باشد.

ماده ۲۸۴: کابل‌های دستگاه‌های جوشکاری الکتریکی باید دارای پوشش عایق مطمئن و بدون زدگی باشند.

ماده ۲۸۵: کلیه اجزاء قالب بتن و هم چنین وسایلی از قبیل جک‌ها، تیرها، شمع‌ها و غیره که برای پایه گذاری، شمع بندی و مهار کردن قالب‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید واجد استحکام و مقاومت کافی بوده و با ضریب ایمنی بارگذاری حداقل ۵/۲ طراحی و ساخته شوند.

ماده ۲۸۶: قالب بتن باید قبل از بتن ریزی بازدید و نسبت به استحکام و پایداری کلیه اجزاء قالب، مهارها و غیره اطمینان حاصل شود تا در موقع بتن ریزی از فرو ریختن قالب پیشگیری بعمل آید.

ماده ۲۸۷: در موقع برداشتن قالب بتن باید از گرفتن کامل بتن اطمینان حاصل گردد و احتیاط‌های لازم به منظور حفاظت کارگران از خطر احتمالی سقوط بتن یا قالب بعمل آید.

ماده ۲۸۸: در قسمتی که بتن ریخته می‌شود، برای جلوگیری از سقوط چرخ دستی یا فرغون به محل بتن ریزی، باید در کناره آن موانعی تعبیه گردد.

ماده ۲۸۹: هنگامی که کارهای بنایی در طبقات زیرین انجام می‌شود، نصب تیر آهن، انجام کارهای بتنی و غیره در طبقات بالاتر در صورتی مجاز خواهد بود که سقف‌های مربوطه به طور کامل زده شده باشند.

ماده ۲۹۰: دستگاه بتن ساز باید مجهز به ضامن باشد تا در هنگام تمیز کردن دستگاه، از بکار افتادن اتفاقی آن پیشگیری بعمل آید.

ماده ۲۹۱: عملیات برپا نمودن اسکلت‌های فلزی و همچنین اجرای سازه‌های بتنی از قبیل قالب بندی، آرماتوربندی، ساخت و ریختن بتن در قالب‌ها باید توسط اشخاص ذیصلاح انجام شود.

فصل هشتم - انبار کردن مصالح

ماده ۲۹۲: در مواردی که انبار کردن موقت مصالح و نخاله‌های ساختمانی در محل عبور و مرور عمومی یا مجاور آن اجتناب ناپذیر باشد، این کار با رعایت دقیق مفاد ماده ۱۱ صورت گیرد.

ماده ۲۹۳: از انبار کردن مصالح ساختمانی در نزدیکی لبه گودبرداری، دهانه چاه یا هر نوع پرتگاه باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۲۹۴: آجر و سفال نباید با بیش از دو متر ارتفاع انباشته شود و اطراف آن باید با موانع مناسب محصور گردد.

ماده ۲۹۵: از انباشتن مصالحی از قبیل شن، ماسه، خاک و غیره، در کنار تیغه‌ها باید جلوگیری بعمل آید. هم چنین در صورت انباشتن مصالح مذکور در کنار دیوارها، باید به ترتیبی عمل شود که فشار بیش از حد به دیوار وارد نشود.

ماده ۲۹۶: انبار شن و ماسه و سنگ باید مرتباً مورد بازدید قرار گیرد تا در اثر برداشتن، موجبات ریزش آنها بر روی کارگران و ایجاد حادثه فراهم نگردد.

ماده ۲۹۷: کیسه‌های سیمان و گچ و غیره نباید بیش از ده ردیف روی هم چیده شوند، مگر آنکه از اطراف به وسایل مطمئن مهار گردند و در این صورت نیز باید در هر پنج ردیف که روی هم چیده می‌شوند، یک کیسه از هر طرف عقب نشینی گردد.

ماده ۲۹۸: هنگام برداشتن کیسه‌ها، هر ردیف افقی باید به طور کامل برداشته شود و سپس از ردیف بعدی شروع گردد.

ماده ۲۹۹: برداشتن مصالح انبار شده باید از بالاترین قسمت شروع گردد.

ماده ۳۰۰: الوارها باید روی چوب‌های عرضی قرار داده شوند، به طوری که کاملاً روی زمین قرار نگیرند و چنانچه ارتفاع الوارهای انبار شده از یک متر تجاوز نماید، در ارتفاع هر یک متر باید الوارهای عرضی بین ردیف‌ها قرار داده شود.

ماده ۳۰۱: تیرهای آهن باید با ارتفاع کم طوری روی هم انباشته شوند که امکان غلطیدن آنها نباشد.

ماده ۳۰۲: ورق‌های فلزی باید به طور افقی روی هم انباشته شده و ارتفاع آن از یک متر تجاوز ننماید.

ماده ۳۰۳: هنگام انبار نمودن لوله‌های فلزی، باید طرفین آنها با موانع مناسب مهار گردد تا از غلطیدن آنها و ایجاد حادثه پیشگیری بعمل آید.

فصل نهم - مقررات متفرقه

ماده ۳۰۴: از کار کردن کارگران بر روی بام ساختمان‌ها در هنگام باد، طوفان و بارندگی شدید و یا هنگامی که سطح بام پوشیده از یخ باشد، باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۳۰۵: از بکار گماردن کارگران بی تجربه و تازه کار بر روی سقف‌های شیب دار باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۳۰۶: در هنگام کار بر روی سقف‌های پوشیده از صفحات شکننده مانند صفحات موج‌دار نورگیر و یا ورق‌های آزیست - سیمان (ایرانیت)، باید از نردبان‌ها یا صفحات کراولینگ با عرض حداقل ۲۵ سانتی متر استفاده شود. تعداد نردبان‌ها یا صفحات کراولینگ باید حداقل دو عدد باشد تا برای جابجا کردن یکی از آنها، نیاز به ایستادن بر روی ورق‌های شکننده نباشد.

ماده ۳۰۷: در لبه سقف‌های شیب دار باید موانع مناسب و کافی جهت جلوگیری از لغزش و سقوط کارگر و یا ابزار کار پیش‌بینی شود.

ماده ۳۰۸: کارگرانی که بر روی سقف‌های شیب دار با شیب بیش از ۲۰ درجه کار می‌کنند باید مجهز به کمر بند ایمنی و طناب نجات باشند و در صورت امکان تورهای حفاظتی در زیر محل کار نصب گردد.

ماده ۳۰۹: ورق‌های مذکور در ماده ۳۰۶ باید فاقد هرگونه نقص، ترک و شکستگی بوده و فاصله تکیه‌گاه‌های زیر آن‌به اندازه‌ای باشد که صفحات، تحمل بارهای وارده را داشته باشند.

ماده ۳۱۰: معابری که برای عبور چرخ دستی یا فرغون ساخته می‌شوند، باید دارای سطح صاف باشند و برای عبور هر فرغون حداقل یک متر عرض منظور شود.

ماده ۳۱۱: از قرار دادن بار، اعمال فشار و تکیه دادن داربست یا نردبان به کارهای بنایی که ملات آن هنوز به طور کامل نگرفته و سقف نشده باشد، باید جلوگیری بعمل آید.

ماده ۳۱۲: شعله‌های باز، مشعل، کبریت مشتعل و غیره، نباید در مجاورت دهانه‌های مجاری فاضلاب، خطوط اصلی گاز و مجاری مشابه قرار داده شود.

ماده ۳۱۳: نصب پلاک سنگی روی نمای ساختمان فقط در صورتی مجاز است که به وسیله رول پلاک یا وسایل مناسب دیگر به طور محکم و ایمن مهار و از جدا شدن و سقوط آن پیشگیری بعمل آید.

ماده ۳۱۴: هنگام پوشش کف اتاق‌ها و سالن‌ها با موکت یا مواد پلاستیکی، استعمال دخانیات باید اکیداً ممنوع و همچنین کپسول‌های اطفاء حریق مناسب از قبیل نوع پودر شیمیایی باید در دسترس و آماده بکار باشد.

ماده ۳۱۵: قبل از شروع به کار پوشش کف اتاق‌ها و سالن‌ها با موکت یا مواد پلاستیکی، باید پنجره‌ها کاملاً باز و از تهویه طبیعی محل کار اطمینان حاصل شود. ضمناً چنانچه تهویه مصنوعی نیز مورد نظر باشد، باید مکنده هوا در سمت بیرون پنجره نصب و قبل از شروع کار روشن گردد. استفاده از بنزین و دیگر مواد سریع الاشتعال به عنوان رقیق کننده چسب خطرناک و ممنوع باشد.

ماده ۳۱۶: جک‌هایی که در عملیات ساختمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید کاملاً سالم و بدون نواقصی از قبیل ترک خوردگی، سائیدگی، پیچیدگی، و غیره باشند همچنین حداکثر ظرفیت جک باید بر روی آن در محل مناسبی به فارسی حک شده و یا به طرق مناسب دیگری مشخص شده باشد.

ماده ۳۱۷: جک نباید بیش از میزان حداکثر ظرفیت آن بارگذاری شود.

ماده ۳۱۸: جکی که نقص فنی داشته باشد، باید به طور مشخص علامت گذاری و از دسترس افراد کارگاه ساختمانی خارج گردد.

ماده ۳۱۹: ظرف محتوی قیر داغ نباید در محوطه بسته نگهداری شود، مگر آنکه قسمتی از محوطه باز بوده و تهویه به طور کامل انجام گیرد.

ماده ۳۲۰: برای گرم کردن بشکه‌های محتوی قیر جامد، باید ترتیبی اتخاذ گردد که ابتدا قسمت فوقانی قیر در ظرف ذوب شود و از حرارت دادن و تابش شعله به قسمت‌های زیرین ظرف قیر در ابتدای کار جلوگیری بعمل آید.

ماده ۳۲۱: استفاده از چهارپایه‌های کوتاه در عملیات سبک ساختمانی و تعمیرات جزئی در صورتی مجاز است که واجد استحکام و سطح اتکاء کافی و مطمئن باشد.

ماده ۳۲۲: بالا کشیدن اجسام سنگین و حجیم از جمله تیر آهن، قطعات فولادی و غیره به صورت دستی باطناب، کابل و غیره مجاز نبوده و باید از بالابرهای مکانیکی مناسب استفاده شود.

ماده ۳۲۳: نقل و انتقال کارگران ساختمانی در قسمت حمل بار وسایل نقلیه موتوری یا به وسیله سایر ماشین آلات ساختمانی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۳۲۴: کلیه مستحذات موقت کارگاه از قبیل استراحت گاه، ساختمان اداری، انبار مصالح، راه‌های ارتباطی به کارگاه و غیره، باید دارای استحکام و مقاومت کافی باشند.

این آیین نامه مشتمل بر ۹ فصل و ۳۲۴ ماده، به استناد مواد ۸۵ و ۸۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۷/۲/۸۱ شورای عالی حفاظت فنی مورد بررسی نهایی و تایید قرار گرفت و در تاریخ ۹/۶/۱۳۸۱ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسید.

پوست شماره ۳

بر آورد ریالی

پیوست شماره ۴

مشخصات فنی و نقشه های اجرایی

پوست شماره ۵

برنامه زمانبندی اولیه

پیوست شماره ۶

فرم اعلام آمادگی شرکت در مناقصه

بدین وسیله این شرکت آمادگی خود را نسبت به شرکت در مناقصه شماره ۰۰۱-۹۹ با موضوع موضوع تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده ابنیه، تاسیسات برقی و مکانیکی بخش تجاری پروژه مگاپارس اعلام نموده و نسبت به مطالعه و تکمیل دقیق اسناد اقدام و کلیه اسناد و مدارک خواسته شده را به ترتیب و فرمت خواسته شده به صورت کلاسه بندی شده، پس از مهر و امضاء ارسال می نماید. ضمناً این شرکت اطلاعات مندرج در این سند و مدارک پیوست آن را تأیید و مسئولیت اظهارات خلاف واقع و عواقب قانونی ناشی از آن و همچنین مسئولیت عدم ارزیابی و محاسبه امتیازات توسط مناقصه گزار را به دلایلی نظیر عدم ارسال، یا ارسال ناقص اسناد و مدارک لازم را تقبل می نماید.

شرکت مناقصه گر:.....

مهر و امضاء مجاز:.....

پیوست شماره ۶

دستور العمل ارزیابی کیفی مناقصه گران

مدارک مورد نیاز جهت ارزیابی کیفی مناقصه گران

۱. تصویر اساسنامه، آگهی تاسیس و آگهی تغییرات شرکت
۲. تصویر مدارک تحصیلی و کارت ملی مدیرعامل و سایر اعضای شرکت
۳. تصویر قراردادهای منعقد شده، مفاسد حساب، تحویل موقت یا قطعی پروژه های انجام شده در ۵ سال گذشته
۴. تصویر رضایت نامه، تشویقی، تقدیرنامه از کارهای انجام شده در صورت وجود
۵. تصویر اسناد مالکیت خودروها و یا فاکتور خرید ماشین آلات و وسایل کارگاهی
۶. تصویر مدارک دوره های سپری شده توسط اعضا شرکت و کارگران شاغل در آن در صورت وجود
۷. تصویر گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری و رتبه بندی
۸. رزومه کاری و ...

توجه:

۱. به مدارک ناقص، مبهم، ناخوانا و خارج از زمان مشخص شده ترتیب اثر داده نمی شود.
۲. با توجه به آیین نامه مستند سازی پس از تحویل پرونده ارزیابی، برگشت و کپی برداری از مدارک و مستندات تحویلی امکان پذیر نمی باشد.
۳. در صورتیکه که احراز گردد مدارک تحویل شده جعلی و یا خلاف واقعیت بوده است، علاوه بر عدم ارزیابی پیمانکار برابر مقررات با آنها برخورد خواهد شد.
۴. از پیمانکاران محترم درخواست می شود مطالب ارسالی خود را با دقت و صداقت کامل تهیه و تکمیل نمایند.
۵. به استناد بند "ث" ماده ۲۶ آیین نامه اجرایی نظام مستند سازی و اطلاع رسانی مناقصات، مناقصه گران متقاضی برای شرکت در انواع مناقصات باید نسبت به ثبت نام در پایگاه ملی مناقصات اقدام نموده و کد کاربری خود را به دستگاه مناقصه گزار اعلام نمایند. (به آدرس <http://iets.mporg.ir>)

مشخصات پیمانکار

نام شرکت:

نام مدیرعامل:

کد ملی مدیرعامل:

رتبه:

تلفن مستقیم تماس:

تلفن همراه مدیرعامل:

فکس:

نام و شعبه بانک تهیه ضمانتنامه:

آدرس:

مهر و امضاء پیمانکار (اشخاص مجاز مطابق اساسنامه):

امضاء:	مهر شرکت:
--------	-----------

الزام های پیش نیاز

۱) صرفنظر از امتیاز کسب شده بر اساس معیارهای ارزیابی توان اجرای کار، مناقصه گر باید دارای صلاحیت ها و شرایط مشروحه ذیل باشد. عدم حصول شرایط و الزامات ذیل منجر به رد شدن صلاحیت مناقصه گر جهت شرکت در مناقصه می گردد.

(۱-۱) عدم سوء پیشینه حرفه ای (خلع ید)

(۱-۲) داشتن مجوزهای لازم از مراجع قانونی ذیربط و آگاهی از قوانین و مقررات مربوط به کار از جمله: بیمه های تامین اجتماعی، مالیاتها، عوارض و دیگر قوانین و مقررات

(۱-۳) در صورتی که برای مناقصه گزار محرز گردد اطلاعات ارائه شده توسط مناقصه گر خلاف واقع می باشد این امر منجر به رد صلاحیت مناقصه گر می گردد.

(۱-۴) حداقل امتیاز قابل قبول برای شرکت در مناقصه، کسب حداقل ۶۵ امتیاز می باشد.

(۱-۵) رعایت کلیه مواد مندرج در اساسنامه شرکت و همچنین قانون تجارت و سایر قوانین مرتبط با برگزاری مناقصات و ثبت شرکت ها در ارائه اسناد الزامی است.

۲) مناقصه گر باید کلیه دستورالعمل ها، فرمها و شرایط مندرج در اسناد ارزیابی توان اجرای کار را بررسی و نسبت به تکمیل و ارائه کلیه اطلاعات یا مدارک مورد نیاز اقدام نماید.

۳) مناقصه گر باید در صورت نیاز جهت رفع هرگونه ابهام در اسناد ارزیابی بصورت کتبی و در زمان مقرر با مناقصه گزار به نشانی مناقصه گزار مکاتبه نمایند.

۴) مناقصه گر باید دارای گواهینامه صلاحیت کار باشد.

تبصره) مناقصه گزار به هر درخواستی برای رفع ابهام اسناد بصورت کتبی پاسخ خواهد داد مشروط بر اینکه چنین درخواستی حداکثر یک هفته قبل از آخرین مهلت تحویل اسناد تسلیم شده باشد.

۵) اصلاح اسناد ارزیابی

(۵-۱) مناقصه گزار می تواند در هر زمان پیش از آخرین مهلت ارائه اسناد توسط مناقصه گر، با صدور الحاقیه، اسناد ارزیابی را اصلاح نماید.

(۵-۲) مناقصه گزار می تواند به صلاحدید خود، آخرین مهلت ارسال اسناد مناقصه را تمدید نماید تا مناقصه گران به هنگام آماده نمودن پیشنهادهای خود، زمان کافی برای در نظر گرفتن الحاقیه داشته باشند.

۶) کلیه مکاتبات و اسناد مربوط به ارزیابی که میان مناقصه گزار و مناقصه گر مبادله می شود، باید به زبان فارسی باشد. اسناد مثبت و نوشته های چاپی که بخشی از اسناد را تشکیل می دهند در صورتی می تواند به زبان دیگری ارائه شود که ترجمه دقیقی از متون مربوطه نیز ضمیمه آن شود که در این حالت به هنگام تفسیر اسناد، ترجمه متون اولویت خواهد داشت.

۷) کلیه اوراق و اسناد ارزیابی کیفی با مهر و امضا تعهد آور شرکت تکمیل و در داخل یک پاکت لاک و مهر شده (پاکت ب) مناسب قرار گیرند.

۸) مهلت ارائه مستندات

دستگاه مناقصه گزار می تواند به صلاحدید خود، با اصلاح اسناد ارزیابی آخرین مهلت تحویل اسناد را تمدید نماید که در اینصورت، کلیه اختیارات و مسئولیت های دستگاه مناقصه گزار و مناقصه گران در زمان قبلی، تا آخرین مهلت تمدید شده تغییر می یابد.

۹) اسناد دریافت شده با تاخیر

هر اسنادی که پس از آخرین مهلت ارائه پیشنهادات به دستگاه مناقصه گزار ارسال و یا تحویل داده شود، فاقد اعتبار و تحت هیچ عنوان در ارزیابی منظور نخواهد شد.

۱۰) رفع ابهام در پیشنهادات

(۱-۱) دستگاه مناقصه گزار می تواند به صلاحدید خود برای ارزشیابی دقیق تر اسناد از هر یک از مناقصه گران درخواست رفع ابهام را بنماید. هر نوع درخواستی برای رفع و موارد ابهام باید بصورت کتبی می باشد.

(۱-۲) اگر مناقصه گر، اطلاعات درخواست شده برای رفع ابهام را در تاریخ و زمان مشخص شده ارائه ننماید، اسناد ارسالی وی مردود خواهد شد.

۱۲) پاسخگو بودن اسناد

دستگاه مناقصه گزار می تواند هر سندی را که به الزامات مندرج در اسناد ارزیابی پاسخ قابل قبول نداده باشد، مردود اعلام نماید.

معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران

معیارهای اصلی ارزیابی توان اجرای کار و وزن آنها در کارهای پیمانکاری که برآورد آنها بیش از بیست برابر نصاب معاملات متوسط باشد.

ردیف	عنوان معیار ارزیابی	وزن معیار (ai)	توضیحات
۱	سابقه اجرایی مرتبط (تجربه)	۳۵	بر اساس فرم های شماره ۳ و ۲
۲	حسن سابقه در کارهای قبلی و فقدان سوء پیشینه حرفه ای	۲۰	بر اساس فرم های شماره ۴ و ۵ و ۶
۳	توان مالی (قدرت مالی و پشتیبانی)	۲۰	بر اساس فرم شماره ۷
۴	توان تجهیزاتی	۱۵	بر اساس فرم شماره ۸
۵	توان فنی و برنامه ریزی	۱۰	بر اساس فرم شماره ۹
	جمع	۱۰۰	

$$\text{امتیاز معیار} = \frac{\sum a_i b_i}{100} \times \text{ارزیابی}^*$$

ai : وزن معیار ارزیابی

bi : امتیاز کسب شده در معیار ارزیابی که با توجه به اسناد ارائه شده توسط کارفرما مشخص می شود.
توضیحات :

- ۱- مناقصه گر اعلام می نماید که اظهارات و اطلاعات مندرج در برگ های استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران از هر لحاظ صحیح می باشد.
- ۲- مناقصه گر اعلام می دارد که تکمیل و ارائه این فرم ها و مدارک مربوطه هیچگونه حق یا تعهدی در خصوص شرکت در مناقصه برای دستگاه مناقصه گزار (شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس) ایجاد نخواهد کرد و مناقصه گزار در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار خواهد بود.
- ۳- مناقصه گر تحت هیچ شرایطی درخواست استرداد مدارک ارسالی را از دستگاه مناقصه گزار بعمل نخواهد آورد.

نام و نام خانوادگی مناقصه گر :

سمت در شرکت :

مهر و امضاء

فرم شماره ۱- اطلاعات و مشخصات شرکت مناقصه گر

مشخصات حقوقی شرکت			
نام و نشانی پیمانکار :		کد پستی:	
تلفن تماس :		دورنگار:	
پست الکترونیکی (e-mail): سایت الکترونیکی (web-site).....			
شماره ثبت شرکت	تاریخ ثبت	سرمایه ثبت شده	سرمایه پرداخت شده
رئیس هیئت مدیره شرکت بموجب آخرین تغییرات	نام	نام خانوادگی	تجربیات و سابقه کاری
	نام	نام خانوادگی	تجربیات و سابقه کاری
مدیر عامل شرکت بموجب آخرین تغییرات	ردیف	نام	نام خانوادگی
	۱		سمت در شرکت
	۲		
دارندگان حق امضاء بموجب آخرین تغییرات			
رشته و رتبه تعیین صلاحیت شده در سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور			
۱- رشته		رتبه	
۲- رشته		رتبه	
نوع شرکت :			
☐ سهامی خاص		☐ سهامی عام	
نوع مالکیت :			
☐ خصوصی		☐ دولتی	
سهامداران اصلی و درصد سهام آنها			
ردیف	نام	درصد سهام	
همکاری با شرکتهای پیمانکاری دیگر			

در کادر زیر نمونه امضاء فرد یا افراد مجاز به امضاء اوراق تعهد آور به موجب آخرین تغییرات و مهر شرکت را درج نمایید.

نام و نام خانوادگی				مهر شرکت
سمت در شرکت				
نمونه امضاء				

فرم شماره ۲- اطلاعات و سوابق کاری مدیران ارشد شرکت مناقصه گر

سوابق مدیر عامل شرکت					
نام و نام خانوادگی:		پایه و رشته تحصیلات:		سال اخذ مدرک:	
سابقه کار:		(سال)			
ردیف	نام موسسه یا سازمان	آدرس	سمت	تاریخ شروع	تاریخ خاتمه
سوابق رئیس هیئت مدیره شرکت					
نام و نام خانوادگی:		پایه و رشته تحصیلات:		سال اخذ مدرک:	
سابقه کار:		(سال)			
ردیف	نام موسسه یا سازمان	آدرس	سمت	تاریخ شروع	تاریخ خاتمه
سوابق یکی از اعضای هیئت مدیره					
نام و نام خانوادگی:		پایه و رشته تحصیلات:		سال اخذ مدرک:	
سابقه کار:		(سال)			
ردیف	نام موسسه یا سازمان	آدرس	سمت	تاریخ شروع	تاریخ خاتمه

فرم شماره ۳- تجربه و سوابق اجرایی شرکت مناقصه گر

شرح کارهای در دست اقدام و اجرا شده در ۵ سال گذشته

امتیاز مکتسبه	نوع کاربری		تعداد طبقات	زیر بنا	نوع سازه		درصد پیشرفت فیزیکی	تاریخ خاتمه	تاریخ شروع	کارفرما	محل اجرا	مبلغ پیمان به میلیون ریال	موضوع پیمان	ردیف
	تجاری	مسکونی			بتنی	فولادی								
														۱
														۲
														۳
														۴
														۵
														۶
														۷
														۸

تجربه (سابقه اجرایی) پیمانکار بر اساس اطلاعات مربوط به تعداد و نوع کارهای انجام شده در رشته و زمینه کار در پنج سال گذشته تعیین می شود. به منظور ارائه اطلاعات مورد نیاز لازم است مناقصه گران لیست سوابق کاری خود را در ۵ سال گذشته را در این فرم ارائه نمایند. ارائه تصویر پیمان های منعقد به انضمام صورت جلسات تحویل زمین و تحویل موقت یا قطعی برای ارزیابی ضروری می باشد.

امتیاز فرم شماره ۴ بر اساس ماده ۱۷ آئین نامه اجرایی ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات (مصوبه شماره ۸۴۱۳۶/ت ۳۳۵۶۰ ه مورخه ۱۳۸۵/۷/۱۶) محاسبه می گردد..

فرم شماره ۴- فرم ارزیابی حسن سابقه در کارهای قبلی شرکت مناقصه گر (حداکثر ۵ سال گذشته)

کارهای انجام شده در ۵ سال گذشته

ردیف	موضوع پیمان	مبلغ پیمان به میلیون ریال	محل اجرا	کارفرما	نام مقام مطلع در دستگاه کارفرما	تلفن مقام مطلع	نوع تأییدیه صادر شده	مدت اجرا	آدرس
۱									
۲									
۳									
۴									
۵									
۶									
۷									
۸									

امتیاز حسن سابقه در کارهای قبلی بر مبنای نتایج استعلام از کارفرمایان قبلی در پنج سال گذشته بر اساس فرم شماره ۵و۴ و پرسشنامه ارزیابی خدمت پیمانکار توسط دستگاه اجرایی بر اساس فرم شماره ۶ مشخص خواهد شد.

تصویر پیمان های منعقد شده به انضمام تأییدیه های صادره اعم از تقدیرنامه، رضایت نامه، تأییدیه های مهندسی ارزش و ... ارائه گردد. فرم ارزشیابی پیمانکار توسط دستگاه اجرایی طرف قرارداد برای کلیه پروژه های مورد نظر ارائه شود.

فرم شماره ۵-حسن سابقه در کارهای قبلی*

=====

دستگاه نظارت :

سال شروع :

پروژه :

سال خاتمه :

کارفرما :

ردیف	معیارهای ارزیابی	وزن	امتیاز از ۱۰۰	ملاحظات
۱	نحوه ارائه ضمانت نامه های بانکی مربوط به انجام تعهدات و پیش پرداخت	۱۰		
۲	توان تجهیز ماشین آلات و تجهیز به موقع کارگاه	۱۵		
۳	رعایت برنامه زمانبندی و دیگر تعهدات قراردادی	۲۰		
۴	کیفیت فنی کارهای انجام یافته و رعایت استانداردها	۱۵		
۵	نحوه برخورد با مشکلات و موانع غیر قابل پیش بینی	۵		
۶	هماهنگی و همکاری با کارفرما و دستگاه نظارت در طول پروژه بویژه در دوره تضمین و بهره برداری	۱۵		
۷	کفایت کادر فنی	۲۰		

محل مهر و امضاء کارفرما :

نام و نام خانوادگی :

سمت :

تاریخ :

*این پرسشنامه باید توسط کارفرمایان قبلی تکمیل گردد.

این فرم براساس بند (ب) ماده ۱۸ آیین نامه اجرایی بند (ج) ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات تنظیم گردیده است.

فرم شماره ۶: امتیازهای ارزشیابی دوره ای مراجع معتبر موضوع تبصره ماده (۱۰) تصویب نامه شماره ۴۸۰۱۳ ت ۲۳۲۵۱ ه مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۱

شاخص ارزیابی	سال ارزیابی

مدارک و مستندات مربوطه پیوست شود.

• این فرم براساس بند (ت) ماده ۱۸ آیین نامه اجرایی بند (ج) ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات تنظیم گردیده است.

فرم شماره ۷: ارزیابی توان مالی مناقصه گران

ردیف	(۱) مبلغ مالیات متوسط سالانه (ریال)	(۲) پنجاه برابر مالیات متوسط سالانه (ریال)	(۳) مبلغ بیمه تامین اجتماعی قطعی یا علی الحساب پرداخت شده (ریال)	(۴) هفتاد برابر بیمه تامین اجتماعی قطعی یا علی الحساب پرداخت شده (ریال)	(۵) درآمد ناخالص سالیانه (ریال)	(۶) سه برابر درآمد ناخالص سالیانه (ریال)	(۷) مبلغ داراییهای ثابت (ریال)	(۸) پنج برابر مبلغ داراییهای ثابت (ریال)
۱	سال قبل							
۲	دو سال قبل							
۳	سه سال قبل							
۴	چهار سال قبل							
۵	پنج سال قبل							
		میانگین مبلغ ستون (۲) ↳	میانگین مبلغ ستون (۴) ↳	میانگین مبلغ ستون (۶) ↳	میانگین مبلغ ستون (۸) ↳			
بالاترین مبلغ محاسبه شده (p) حاصل از ستونهای (۲)، (۴)، (۶)، (۸): ریال								

• این فرم براساس بندهای الف و ب ماده ۱۹ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات تنظیم گردیده است.

توضیحات (فرم شماره ۷) :

- ۱- لازم بذکر است نیازی به تکمیل تمام ستونهای جدول مذکور نبوده و بدیهی است بمنظور کسب امتیاز بالاتر فقط اطلاعات ستونی درج گردد که حاصلضرب ردیفهای جدول فوق در ستونهای (۲) یا (۴) یا (۶) یا (۸) عدد بزرگتری شود.
- ۲- اطلاعات ارائه شده صرفاً می بایست مربوط به ۵ سال گذشته باشد و سالهای قبل از آن ملاک امتیاز نخواهد بود.
- ۳- در خصوص ستون (۱) ارائه مستندات مرتبط ضروری می باشد و بدون ارسال مستندات امتیازی به مناقصه گر تعلق نخواهد گرفت.
- ۴- در خصوص ستون (۳) ارائه مفصلاً حساب تامین اجتماعی در ۵ سال گذشته ضروری می باشد.
- ۵- در خصوص ستون (۵) ارائه صورت اظهارنامه مالیاتی یا گواهی بیمه دارایی ها یا کپی دفاتر قانونی در ۵ سال گذشته ضروری می باشد.
- ۶- بیشترین مبلغ تأیید اعتباری که تاکنون از سوی بانک یا موسسات مالی و اعتباری معتبر دریافت نموده اید را با ارائه مستندات بانکی تأیید شده در کادر زیر درج نمائید.

به عدد	(ریال)
به حروف	(ریال)

نام مناقصه گر : شرکت

محل مهر و امضا مناقصه گر

تاریخ :

فرم شماره ۸- امتیازدهی به تجهیزات و ماشین آلات پیمانکار

شرح																						
امتیاز	۵	۵	۶	۶	۴	۵	۳	۸	۳	۱۲	۳	۴	۳	۶	۶	۴	۶	۶	۵	۵	۱۰۰	جمع
ملکی																						
تعداد																						
امتیاز کسب شده (این ردیف توسط هیات ارزیاب تکمیل می شود)																						

فرم شماره ۹ - شرح امتیاز دهی به توان فنی و برنامه ریزی

الف) کفایت کادر فنی و کلیدی

شرح	فوق لیسانس تا ۵ سال سابقه کار حداکثر ۲ نفر	لیسانس بالای ۵ سال سابقه حداکثر ۳ نفر	لیسانس تا ۵ سال سابقه حداکثر ۳ نفر	حد اکثر ۳ نفر فوق دیپلم بالای ۵ سال سابقه	فوق دیپلم تا ۵ سال سابق حداکثر ۴ نفر	نقشه بردار بالای ۵ سال سابقه	نقشه بردار زیر ۵ سال سابقه	کارگر ماهر دارای دیپلم بالای ۵ سال سابقه	کارگر ماهر زیر دیپلم بالای ۵ سال سابقه	جمع
امتیاز	۱۲	۱۰	۱۲	۹	۸	۴	۴	۱۰	۶	۷۴
این قسمت در صورت داشتن پرسنل فنی طبق جدول، توسط پیمانکار علامت زده شود										
تعداد نفرات										
امتیاز کسب شده (این قسمت توسط هیات ارزیاب تکمیل می شود)										

ب) برنامه ریزی و کنترل پروژه

ردیف	عنوان پروژه	مدت پیمان	تاریخ شروع و تحویل موقت	نام دستگاه اجرایی	تاییدیه کارفرما	امتیاز
۱						۱۳
۲						۱۳

- حداکثر امتیاز مربوط به برنامه ریزی و کنترل پروژه در صورتی احراز می شود که در سوابق پنج ساله گذشته پیمانکار حداقل دو پروژه بدون تاخیر غیرمجاز وجود داشته باشد.

فرم شماره ۱۰- فرم خود اظهاری اعلام کارهای در دست اجرا و ظرفیت آماده به کار:

مطابق ماده ۱۸ آیین نامه ارجاع کار در جهت رعایت ظرفیتهای اجرایی، امضا کننده زیر متعهد می گردد در تاریخ برای مشارکت در مناقصه پروژه کارهای در دست اجرا و یا کارهایی که اخیراً برنده شده است به شرح زیر می باشد و با آگاهی از ظرفیتهای اجرایی پایه و رشته مربوط از نظر مبلغ و تعداد کار مجاز در دست اجرا، ظرفیت آماده به کار لازم برای شرکت در مناقصه و عقد قرارداد پروژه مذکور را با مبلغ تعیین شده دارا می باشم.

ردیف	نام پروژه	رشته کار	نام دستگاه اجرایی طرف قرارداد	مبلغ قرارداد به میلیون ریال	مبلغ کارکرد قرارداد	ظرفیت پایه در رشته	مانده ظرفیت
۱							
۲							
۳							
۴							

چنانچه مراجع ذیصلاح ظرفیت آماده بکار مذکور را تأیید ننماید، مسئولیت تاخیر در اجرای پروژه بعهد پیمانکار بوده است و مطابق با دستورالعمل رسیدگی به تخلفات ناشی از عدم رعایت ضوابط ارجاع کار با این شرکت رفتار می گردد. در صورت اثبات خلاف واقع بودن مندرجات جدول فوق کارفرما مجاز و مخیر خواهد بود که اقدامات لازم را به نحو مقتضی و به هر نحو که صلاح بداند با پیمانکار اعمال نماید.

تاریخ:

امضاء مجاز و تعهد آور پیمانکار وفق اساسنامه یا آخرین تغییرات

به: شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس

از: شرکت

موضوع: مناقصه

باسلام و احترام

بازگشت به آگهی فراخوان نخست آن سازمان (موضوع استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران در اجرای پروژه موضوع

فوق) مندرج در روزنامه /سایت مورخ به پیوست یک جلد دفترچه مستندات حاوی تعداد برگ فرم

تکمیل شده و سایر مستندات ذیربط این شرکت جهت ارزیابی کیفی حضورتان ارسال میگردد.

شرکت

نام و نام خانوادگی مدیرعامل

مهر و امضاء

پیوست شماره ۸

وندور لیست مصالح

پیوست شماره ۹

مشخصات واحد های تهاتری

پوست شماره ۱۰

برگ پیشنهاد قیمت

تهیه مصالح و اجرای عملیات باقی مانده ابنیه، تاسیسات مکانیکال و الکتریکال بخش تجاری

این شرکت با آگاهی کامل از شرایط مناقصه و بررسی، قبول، مهر و امضاء کلیه اسناد، مدارک، نقشه ها و مشخصات فنی موضوع مناقصه، مبلغ کل پیشنهادی خود را به مبلغ.....ناخالص ریال.....
..... ناخالص ریال (به حروف) و ضریب با
درصد تهاتر و نقد اعلام می نماید .

این پیشنهاد قیمت بدون ارائه آنالیز قیمت به تفکیک هر رشته فاقد اعتبار می باشد .
همچنین این شرکت با مهر و امضاء این برگ متعهد می شود در صورت برنده شدن، در مهلت مقرر نسبت به ارائه ضمانت نامه انجام تعهدات و امضاء قرارداد اقدام نماید. در غیراینصورت، شرکت طرح و توسعه آریا عمران پارس مجاز است مبلغ تضمین شرکت در مناقصه را به نفع خود ضبط نماید و در آن صورت این شرکت حق هیچگونه اعتراضی نخواهد داشت.
پرداخت می گردند.

تذکر ۱: کلیه هزینه های مربوط به بارگیری، حمل و بار اندازی تمامی مصالح از مبدا (معدن، کارخانه یا فروشگاه مربوطه) تا محل مصرف در پروژه بر عهده پیمانکار بوده و کارفرما در قبال این گونه موضوعات هیچ گونه تعهدی ندارد.
تذکر ۲: بابت ضریب طبقات هیچ گونه پرداختی صورت نمی پذیرد و لازم است پیمانکار هزینه های مترتب را در پیشنهاد قیمت خود ملحوظ نماید.

تذکر ۳: ردیف هایی از فهارس بهای واحد پایه سال ۱۳۹۹ که در برآورد های ضمیمه قرارداد ذکر نشده است در صورت ابلاغ به عنوان کار جدید تلقی نمی گردد.

تذکر ۵: ملاک محاسبه کارکرد پیمانکار ضریب کل پیشنهادی می باشد .

نام و نام خانوادگی پیشنهاد دهنده

مهر و امضاء مجاز